

Pöytätennis

HENKILÖKUVASSA

Samuli Soine SIVUT 12-13

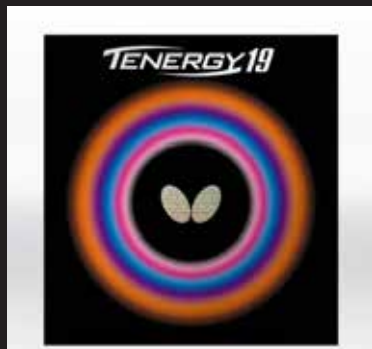

Kansainvälisiä tuomarointi-
kokemuksia SIVUT 22-23

Pingpong-diplomatiaa
SIVUT 18-19

Butterfly uutuuksia 2021

BTF Tenergy 19

Maailman suosituimman kumisarjan uusin tulokas. Tenergy sarjan nostavin ja kierteisin kumi. Nopeudeltaan hivenen Tenergy 05 kumia nopeampi. Erinomainen hallittavuus. Paksuudet: 1,7 / 1,9 / 2,1 mm
Hinta: 61,50

BTF Lezoline Vilight

Lezoline Vilight on Lezoline sarjan kevyin pingistossu. Siitäkin huolimatta tossussa on erittäin hyvä vaimennus. Suomalaiseen jalkaan sopiva lesti. Tossussa on pitävä pohja ja kevyt ja joustava välipohja. Tossu on myös miellyttävän hengittävä. Laaja kokovalikoima. Kaikista näistä loistavista ominaisuuksista huolimatta hintakin on kohdallaan. Värit: turkoosin sininen ja punainen. Koot: 34-47.
Hinta: 79,90

BTF Boll Fortissimo

Menestyksekkästä Boll Forte rungosta kehitetty nopeampi malli. Runko nopeaan ja terävään hyökkäyspeliin tyypillisellä puurungon tunteella ja tuntumalla. Erityisesti suunnitellut kovat pintaviilut tukevat teräviä spinnejä ja nopeita tappolyöntejä.
Peliluokitus: Off / Off+
Kahvamallit: kovera ja suora.
Hinta: 71,90.
5-kerroksinen puurunko

BTF Boll Forte III

Tuore päivitysversio uusitulla designilla erittäin suositusta Boll Forte rungosta. Tässä Timo Bollin hyökkäysrungossa on hyvä balanssi ja kontrolli terävään hyökkäyspeliin. Rungossa on laaja puhdas osuma-alue.
Peliluokitus: Off
Kahvamallit: kovera ja suora.
Hinta: 61,50
5-kerroksinen puurunko

BTF Boll Mezzoforte

Uusi Boll Forte sarjan kontrolloidumpi mailarunko kontrolloituun hyökkäyspeliin ja terävään yleispeliin. Runko on miellyttävän kevyt ja sen medium kovuiset puuviilut antavat pallon viipyä kumissa pidempään. Tämä tuo mukavasti lisää hallittavuutta ja sallii kierteiset ja kontrolloidut spinnilyönnit.
Peliluokitus: All+ / Off-
Kahvamallit: kovera ja suora
Hinta: 51,50
5-kerroksinen puurunko

MUISTATHAN, ETTÄ MEILTÄ AINA ANDRO, JOOLA, TIBHAR JA XIOM KUMIT VÄHINTÄÄN N. 15 % ALLE SUOSITUSHINTOJEN!

Parempia aikoja odotellessa

Toimittaja Cay Idströmin monesti uusittu TV-sarja "I väntan på bättre tider" on viime aikoina käynyt mielessä useammankin kerran. Koronapandemia on jo toisen kerran peräkkäin keskeyttänyt sarja- ja kilpailutoimintamme, eikä jatkosuhteen olla yhtään sen viisaampia kuin viime lehden pääkirjoituksessakaan.

Joka tapauksessa on selvää, että me yritämme pelata sarjakautemme loppuun, tavalla tai toisella. Se voi merkitä esimerkiksi juhannukseen asti ulottuvaa kisakautta. Toiseksi yritämme pelata myös henkilökohtaiset ja junioreiden SM-kilpailut. Muun kilpailutoiminnan suhteen tiedämme jo nyt, että se kärsii rajusti. Ja jos oikein huonosti käy, edellä mainitut liittohallituksen "ykköstoivomukset" eivät toteudu nekään.

Koronapandemian negatiivisista seurauksista merkittävin on tietenkin se, että monilla paikakunnilla ihan tavallinen harrastepelaaminen ei ole mahdollista. Ja kyllä niitä "ei niin hyviä" uutisia riittää muitakin. Mainittakoon nyt ainakin parapelaajiemme vaatimaton kohtelu OKM:n urheilija-apurahoissa. Sekin harmittaa, että ITTF:n uudistuksien ja muutoksien myötä perinteisen Finlandia Openimme järjestäminen tulee olemaan kovin hankalaa, vaikka koronasta selvittäisiinkin.

Viime aikojen myönteisistä asioista ensimmäiseksi mieleen nousevat Benedek Oláhin mainiot pelit Ranskan pääsarjassa. Reippaasti positiivinen ottelusuhte on yksi asia, mutta vielä merkillepantavampaa on, että "Pena" lienee tällä hetkellä paremmassa pelikunnossa kuin pitkään aikoihin, ehkä koskaan. On selvää, että lähestyvät Tokion olympiakisat kiinnostavat häntä, mikä näkyy miehen koko kohentuneessa peliolemuksessa. Benedek on meille hieno ja tärkeä lajilähettiläs. Ruotsalaisetkin halusivat hänet maajoukkueleirilleen.

Myönteinen juttu on myös se, että kilpa- ja huippupelaajien valmennukseen suunnattu fyysisten ominaisuuksien opas valmistuu kovaa kyytiä. Allekirjoittaneen ja Mika Räsänen kanssa sitä ovat rakentaneet tunnetut fysiikkavalmennus-

gurut Mikko Levola ja Tuomas Sallinen. Erityisen ilahduttavaa on, että "omat" tämän alan asiantuntijamme Gunnar Malmberg ja Mika Sorvisto ovat hekin kantaneet kortensa kekoon. Tulevaisuuden ja jo nykypäivän huippupöytätennis on huomattavasti fyysisempi laji kuin mitä ajattelimme vielä muutama vuosikymmen sitten. Samassa yhteydessä todettakoon, että Martti Autio on valmistelemassa omaa opustaan parapöytätenispelaajien valmennuksesta.

Omalla tavallaan hyvä asia on myös se, että koronasta huolimatta liiton talous on melko vakaalla pohjalla. On nimittäin päivänselvää, että kun korona-aika rokotuksien myötä joskus hellittää, tulemme tarvitsemaan kaikki mahdolliset puskurimme.

Koronakaudesta jää pysyväksi ainakin yksi asia eli etäkokouksien ja -koulutuksien järjestäminen. Meillä se on poikunut kokonaan uusia toimintoja, kuten esimerkiksi valmentajaillat, sekä mahdollistanut alueellisesti paremman edustuksen liitokokouksissa. Asko Rasinen veti alkuvuodesta ansiokkaan tuomarikoulutuksen kokeineen, mikä tuskin olisi toteutunut yhtä isona ilman jo koeteltuja etävalmiuksia.

Loppuun esitän toivomuksen: kun pandemia-ajasta joskus pääsemme, yrittäkäämme kaikissa seuroissa järjestää pingiskouluja uusille nuorille pelaajille. Kaikki muukin toiminta on tärkeää, mutta jos meillä ei ole junioripelaajia kasvamassa, vähän ajan päästä meillä ei ole mitään. Modernissa maailmassa vetäjille on maksettava korvausta ja näiden puolestaan tulee opiskella alaansa. Mutta alku on otettava. Yksikin nuori salilla on paljon enemmän kuin ei yhtään.

Esko Heikkinen
puheenjohtaja

JULKAISIJA, TOIMITUS Suomen Pöytätennisiitto ry, Valimotie 10, 00380 Helsinki, sähköposti: info@sptl.fi, www.sptl.fi

PÄÄTOIMITTAJA Mika Räsänen, puh. 040 5943 043, mika.rasanen@sptl.fi **AINEISTO, TILAUKSET,**

OSOITTEENMUUTOKSET SPTL:n toimisto **KANNEN KUVAT** Jarmo Koskela, Asko Rasinen, Esko Heikkinen

LEVIKKI 1200 kpl, SPTL:n lisenssipelaajille **PAINOPIIKKA** Savion Kirjapaino Oy **TAITTO** Susanna Kerman - M-Crea Oy

ISSN 0780-9182

Benedekillä vientiä

Ykköspelaajamme Benedek Oláh valmistautuu tätä kirjoitettaessa täysillä Tokion olympiapeleihin. Varmaa sinne pääseminen ei ole, kuten ei ole koko kisojen järjestäminenkään. Kävi miten kävi, Benedek on täynnä virtaa. Sekä pelikunto että harjoitusmotivaatio ovat jopa kaikkien aikojen parhaat.

Benedekin hyvät otteet Ranskan pääsarjassa on noteerattu Euroopassa, sillä leirikutsuja saatelee. Se sopii Penalle hyvin, sillä pandemian aikana lähes koko Unkarin kärki on suunnannut Saksaan harjoittelemaan. Näin kotona Budapestissa harjoittelu ei ole maksimaalisen tehokasta.

Sellaista se sen sijaan oli Ruotsin maajoukkueleirillä, jonne Benedek kutsuttiin. Mies kehuu länsinaapurin leiriä vuolaasti.

- Jörgen Perssonin johtama leiri oli erittäin hyvä. Paikalla olivat kaikki ruotsalaishuiput Mattias Falckista lähtien. Suurimman vaikutuksen minuun teki Anton Källberg, joka on todella hyvä. Hänen kanssaan oli myös loistava harjoitella. Sanoisin, että kaikkien aikojen toiseksi paras. Taiwanin Chuang Chih-Yuan on kuitenkin ihan omassa luokassaan.
- Toki muidenkin ruotsalaisten kanssa kelpasi pelata. Kristian Karlsson, Jon Persson, Elias Randefur, Martin Friis, Oláh luettelee vastustajien nimiä. Ruotsalaiset katsovat leireillään myös tulevaisuuteen, sillä Friis on Alex Naumin kovia kilpakumppaneita.

Heti Ruotsin jälkeen Benedek suuntasi Espanjaan. Siellä rystypommeja odotteli vuoden 2012 nelinpelin maanosamestari Robert Gardos. Itävallan maajoukkuepelaaja Gardos on kosmopoliitti, jonka kaikki kolme lasta ovat syntyneet eri maissa. Mies on asunut Itävallan lisäksi myös Saksassa ja nyt siis Espanjassa.

Syntyperältään Gardos on kuitenkin Budapestin miehiä eli unkarilainen. Kieliongelmiä ei siis ole. Oláhin tavoin myös hänen pelinsä on parantunut hurjasti olympiakisojen siintäessä. Ja juuri Gardos on pelaaja, joka joulukuussa onnistui viimeisenä pelaajana voittamaan Benedekin ennen suomalaisen kovaa voittoputkea Ranskan pääsarjassa.

Ranskassa Penalla on ottelusuhde 6-3, vaikka syksy alkoi heikosti. Hänen seuransa Jura Morez johtaa sarjaa ja voi hyvin uusia mestaruutensa vuodelta 2019. Joukkue on hallitseva mestari, sillä Suomen tavoin kevään 2020 pelit jäivät Gallian kukoillakin kesken.

Yksi osoitus Pentin huippukunnosta on egyptiläisen Omar Assarin kukistaminen. Vielä syksyllä Pena hävisi Assarille, jonka paras maailmanlistasijoitus on peräti 16, tosin kahden vuoden takaa.

Penan kevään ohjelma on kova, sillä Ranskan pelien ohella ohjelmassa ovat ainakin kaksi WTT-kisaa ja maailman olympiakarsinta Qatarissa maaliskuussa sekä Euroopan olympiakarsinta Portugalissa huhtikuussa. Jos korona suo...

EH

Suomalaiset ulkomailla osa 3

Suomalaiset ulkomailla juttusarjassa esitellään kolme viimeistä pelaajaa ennen siirtymistä nykypäivän aktiivipeelaajien tarinoin. Mukaan saatiin viime hetkillä aikajärjestyksestä poiketen kokemuksia myös Linus Erikssonilta, joka edusti uransa aikana todella kovatasoisia seurajoukkueita.

KYSYMYKSET

1. Minkä ikäisenä, missä, ja miten aloitit pingiksen?
2. Kerro omin sanoin harjoittelustasi juniori-ikäisenä, kuka valmensi, missä harjoiteltit, paljonko harjoiteltit ja kenen kanssa harjoiteltit?
3. Oliko harjoittelusi juniorina jälkeensä ajatellen laadukasta? Mitä tekisit kenties toisin jos voisit vielä sen tehdä?
4. Missä vaiheessa siirtyminen ulkomaan peleihin tuli ajankohtaiseksi ja miten se käytännössä tapahtui?
5. Kerro otteluistasi ulkomailla, missä joukkueissa pelasit, kenen kanssa pelasit ja miten pärjäsit?
6. Mikäli olet myös asunut ulkomailla pingiksen vuoksi, kerro asumisestasi / harjoittelustasi siellä, missä asuit ja harjoiteltit? Mitä eroa oli kotimaassa asumiseen ja harjoitteluun?
7. Minkälaiseksi koit pelaamisesta saatavan rahallisen korvauksen?
8. Miten positiivisena kokemuksena koet ulkomailla pelaamisen / harjoittelemisen pingisuran jälkeisen elämäsi kannalta?
9. Mitä vinkkejä antaisit junioripelaajille jotka haluavat tavoitella Suomen huippua ja kansainvälisiä otteluita pöytätenniksessä?
10. Mitä mahdollisesti tekisit pöytätenniksen suhteen toisin näin jälkikäteen?
11. Jos mielesi päällä on vielä tästä aiheesta jotain niin sana on vapaa.

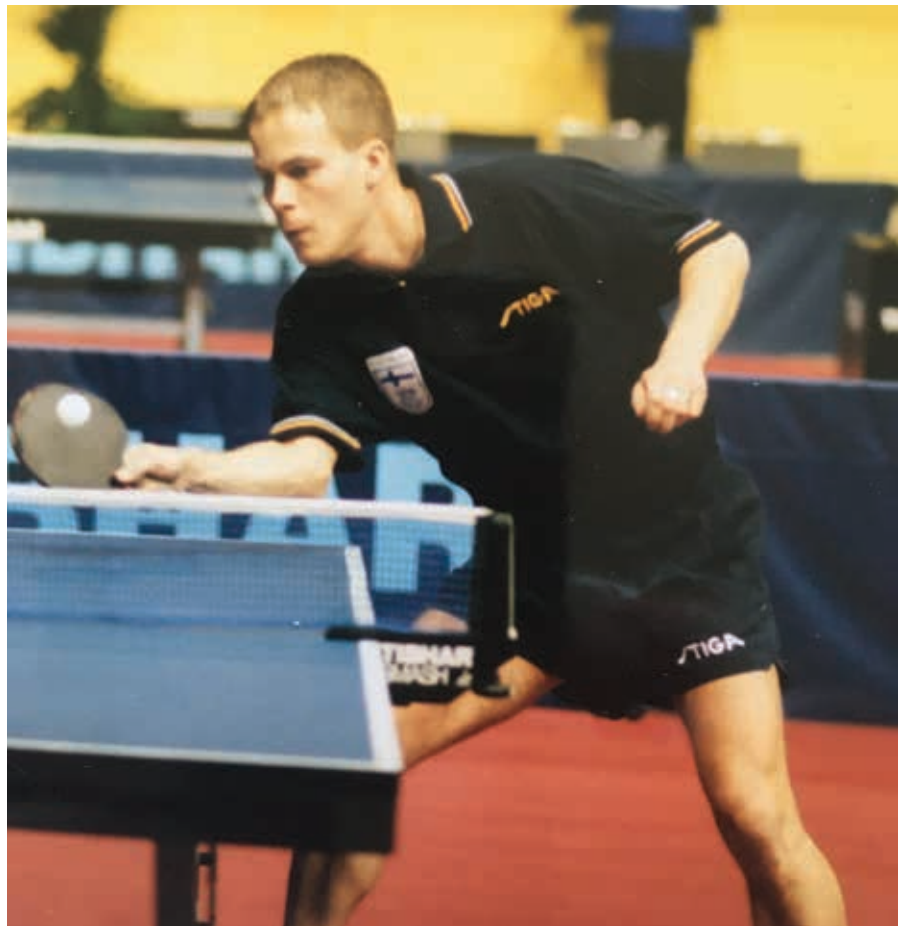
LINUS ERIKSSON

1. Aloitin noin 8-9 -vuotiaana Töölön kisahallissa ja Ruskeasuolla. Isäni oli Suomen parhaimpia pelaajia sekä pöytätenniksessä että kössissä, joten suhteellisen luonnollinen valinta oli, että yksi näistä mailapeleistä jäisi minulle.

2. 10-15 -vuotiaana minulla oli paljon eri valmentajia, kuten isäni, Esko Heikkinen, Liisa Järvenpää, Martti Autio, Juha Hämäläinen... lista on loputon. Maajoukkuevalmentajat sitten vielä erikseen. Harjoittelua oli ohjatusti noin 4 kertaa viikossa pari tuntia. Normaalisti heti koulun jälkeen menin kodin kautta hallille ja hallin sulkeutuessa kotiin. Varmaan olin hallilla noin kuusi tuntia päivässä, ei vain siksi että pelaisin, vaan myös että siellä viihtyi. Harjoittelu oli parhaiden samanikäisten tai vanhempien kanssa.

3. No minähän muutin ulkomaille jo 16-vuotiaana, missä minulla aina oli Euroopan parhaimpia valmentajia.

4. Muutin ulkomaille jo 16-vuotiaana yläasteen jälkeen ja asuin pari vuotta ruotsalaisessa perheessä.

5. Itse aloin pelata ammattilaisena heti alusta saakka. Ensin pelasin Ängby'n 1-divisioonassa pari vuotta missä taitaa edelleen olla Igor Solopovin kanssa paras ottelusuhde kautta aikojen, eli meillä yli 40 voittoa ja 0 tappiota. Jo silloin Ängbyllä oli Elitserienissä huippujen- gi, missä pelasi mm, kovia korealaisia, Mikael Appelgren jne. Niiden kanssa sitten treenattiin. Siitä menin armeijaan, mutta saman aikaisesti pelasin Sak- san 1-divisionassa missä olin meidän ykköspelaaja. Tämän jälkeen pelasin Belgiassa ETTC Manage heidän 1-di- visioonassa sekä heidän mestiksessä. Joukkuekaverit oli Peter Karlsson, Lo Tze Tsung (Hong Kong), Frederic Sonnet ja Marc Closset. Silloin olin myös Belgian parhaimpia 1 divarissa, ja taisin myös mestiksessä hävitä vain 2 ottelua. Toki yksi tappiosta oli Jean Michael Saivelle :) Siitä menin Zugbrücke Grenzauihin Saksaan missä pelasin taas 1-divisioo- naa sekä satunnaisesti mestistä. Olin ykkösen kakkospelaaja, mutta loppupe- leissä minun ottelusuhde oli parempi kuin ykkösen.

Pelikaverit siellä oli Andrzej Grubba, Andreas Podpinka ja Georg Zsolt Böhm. Sieltä taas takaisin Tukholmaan missä pelasin Elitserieniä. Silloin oli joukkue- kavereina Mikael Appelgren, Jan-Ove Waldner, Chian Jeng ja Patrik Thorsell. Kolme vuotta kesti, mutta minulla oli jo silloin ollut erittäin paljon loukkaantumi- sia ja sairauksia (polvien ja selän kanssa ongelmia, aivokalvontulehdus, ranteen murtuminen ja muut perusjutut). Valitet- tavasti juuri kun olin parhaimmillani ja menossa Tukholmaan takaisin pela- maan, niin sain elokuussa harjoittelu- kauden alussa aivokalvontulehduksen. Olin lähes kolme kuukautta pelaamatta, joten syksy ja alkutalvi meni minulta ohi. Sen jälkeen oli vaikea päästä takaisin samanlaiseen kuntoon. Seuraavana vuonna heinäkuussa tapahtui tapatur- ma kun olin nukahtanut ranteen päälle. Hermot meni rikki ja olisi voinut käydä niin että ei olisi ikinä toiminut kunnolla. Siinäkin meni 3-4 kuukautta että pystyin pitämään kunnolla mailasta kiinni.

Tämä tapahtuma aiheutti sen että pelityylini vaihtui vähän, enkä pysty- nyt enää pelaamaan samalla tavalla. Taas meni hyvä vuosi pilalle. Vuotta myöhemmin tuli sitten viimeinen niitti kun selkäongelmat jatkuivat ja olisivat vaatineet leikkausta. Ymmärsin että kahdeksan vuotta ulkomailla saa riittä- ä. Paljon huonoa tuuria, mutta toki ranne oli itse aiheutettua :(

6. Ulkomailla oli omat asunnot ja omat treenihallit. Siellä treenattiin noin 9 pas-

sia viikossa (5-6 tuntia päivässä) sekä viikonloput aina pelejä.

7. Harjoittelumäärään nähden alhainen, varsinkin kun miettii minkälaiset paineet myös henkisesti pelaajilla on. Toki urheilussa kovat palkat versus perus duunarit. Valitettavasti mailapeleissä vain tennis on se missä riittää hyvin tienamiseen se, että on 100 joukossa maailmassa.

8. Ulkomailla lähteminen on ainoa vaihto- ehto ja hyvä puoli on että samalla saat nähdä maailmaa mikä on aina hyvä asia.

9. Ulkomaat ainoa vaihtoehto. Valitetta- vasti jos haluaa olla hyvä, niin se ei riitä että pelaa pari tuntia päivässä. Asia- laiset ja muut huiput treenaa 5-6 tuntia päivässä ihan 10-vuotiaasta saakka. Tämä on karu fakta, mutta noin yksi miljoonasta voi olla sellainen luonnon- lahjakkuus että ei tarvitse treenata niin paljon.

Pingis on kuin golf, voit luulla tulevaksi huipuksi jos pelaat paljon aina samassa paikassa. Jotta haluat tulla oikeasti hyväksi pingiksessä, niin ei riitä että pelaat samoja naamoja/robotteja vastaan. Mitä enemmän erilaisia pelejä, eri tyyliä, eri ilmastoja, eri katsojia, eri aikavyöhykkeitä jne. niin sitä varmem- maksi tulet.

10. En olisi aloittanut polttamista, ja olisi jättänyt myös juhlimisen vähem- mälle :)

ARI HOLM

1. Työpaikkaliikunta saatteli minut lajin äärelle. Isäni Veikko Holm innostui työpaikallaan pingiksestä. Noin 7-vuoti- aana pompottelin ensimmäisen kerran taloyhtiömme kellarissa, sieltä sitten isän kanssa seuramme (PT-75) salille ja ensimmäisiin kisoihin 9-vuotiaana. Kaikki tämä tapahtui Tampereella ja syntymävuodestani 1978 voi tapahtu- mavuodet laskea.

2. Ensimmäiset vuodet harjoittelin isäni kanssa. Hän siis ohjasi ja sparrasi. Tämä oli aivan ratkaisevaa, jotta pääsin alkuun. Mielestäni pingiksen varsinaisen aloittamisen iso haaste on siinä, että jotta pystyy juuri ollenkaan pelaamaan, pitää harjoitella jo aika utterasti. Moni ihan mini-junnu saattaa jättää leikin kesken jo ennenkuin pääsee ollenkaan peliin kiinni. Tämä aikakausi kesti jonkin matkaa yli kymmenen ikävuoden, ja muistaakseni kävimme pelaamassa 2-3 kertaa viikossa. Sen muistan että aina pelasin nimenomaan isäni kanssa ja

kehitystä tapahtui pikkuhiljaa. Frenc- kelille siirryin noin 12 vuotiaana, kun saatoinkin alkaa kulkemaan itsenäisesti bussilla keskustaan. Jonkun verran kävin seuramme juniori-harjoituksissa muiden junioreiden kanssa, mutta pääosin pelasin edelleen isäni kanssa. Niemisen Jukka oli aktiivinen niin junioritoiminnan pyörittäjä, kuin seuramme muunkin käytännön toiminnan mahdollistajana. Seuramme mahdollisti minun kilpailuis- sa käymisen, ja MJ-11 luokasta alkaen kilpailinkin erittäin ahkerasti. Noin 13-vuotiaana muodostimme seuran muiden junioreiden kanssa divari- joukkueen, ja siinä sai hyvää treeniä pelaamisesta aikuisten kanssa. Erityisen merkittävää oli seuramme vahva talou- dellinen panostus junioreihin.

3. Minulla oli aivan uskomattoman upeat harjoitusvastustajat. Ihmettelen oikeastaan vieläkin sitä, miten niin laaja poppoo ykkösdivarin, mestaruussarjan kuin ihan maajoukkueenkin pelaajia treenasi minun kanssa päivästä ja viikos- ta toiseen. Antti Kulmala, Jarno Peltova- ko, Marek Viskman, Henri Söderström, Jorma Lahtinen, Antti Jokinen, Petri Jokela, Mika Tuomola, Jukka Ikonen, Mika Pyykkö ja myöhemmin myös Tampereella asunut Tomi Järvenpää ja Pasi Valasti suostuivat kukin vuorollansa treenikaveriksi. Sain tätä korvaamatonta treenivastustusta aina 13-vuotiaasta alkaen ja on päivän selvää, että etenkin alkuvaiheessa, olin tavattoman paljon huonompi kuin kehitykseni mahdollista- neet pelikaverini. Lämmin ja nöyrä kiitos koko poppoolle ja pahoittelut niistä nimistä jotka tässä yhteydessä jäivät mainitsematta. Oli aivan ratkaisevaa, että viereisillä pöydillä pelasi sellaisia esikuvia, jollaiseksi itsekkin halusin. Pa- remmista pelureista tuli otettua mallien tiettenkin myös pelaamiseen liittyvissä yksityiskohdissa kuten liikkumisessa, syöttämisessä, sijoittautumisessa jne. Tampereella oli melkoisen paljon kovatasoisia pelureita, joten erilaisista tyyleistä saattoi pyrkiä löytämään aina parhaita paloja omaan pelaamiseen liitettäväksi.

MN-Pingis eli Matti Nyyssösen väli- nekaupan sponsorointi oli aivan loistava juttu. Vaikutus varusteisiin oli valtava. Henkisesti oli todella suuri seikka, että sponsorisopimus oli olemassa. Isot kii- tokset Matille monia vuosia kestäneestä erittäin arvokkaasta tuesta.

Rohkenen sanoa että lajiharjoitteluni oli niin laadukasta, kuin se Suomessa pystyi olemaan. Treenejä oli viikossa kaikkina arki-iltoina. Lukiossa, kiitos Mika Pyykön, oli 2-3 kertaa aamutreenit

päivittäisten iltatreenien lisäksi. Näiden perustreenien lisäksi tuli tietenkin erilaiset leirit. Niitä oli kolmenlaisia, eli TUL:n leirit, maajoukkueleirit sekä eri puolilla Suomea olleiden pelikavereiden kanssa itsenäisesti organisoidut omat leirit. Näistä etenkin TUL:n leirit olivat laadukkuudessaan, tehokkuudessaan, hyödykkyudessaan ja myös rankkuudessaan ihan omassa sarjassaan. Anne Lampen ja Kari Kuusiniemi toimivat näiden leiritysten kunniakkaina priimusmooottoreina. Erityinen upeus näissä leireissä oli kansainväliset valmentajat sekä toisinaan mukana olleet kansainväliset huippupelaajat.

Leirit olivat todella rankkoja, mutta myös merkittävää kehitystä tuoneita. Pidän kaikista arvokkaimpana valmentajana, näillä leireillä tiiviisti mukana ollutta,

Marta Novotnaa. Aivan erinomainen täti. TUL todella panosti tähän leiritukseen, ja olin äärimmäisen onnekas kun sain tässä rankassa rääkissä olla mukana. Olimme monet kerrat myös ulkomaisilla leireillä. Jos oli kuvitellut, että leirit Suomessa olivat rankkoja, niin vauhti oli aivan toista ulkomailla. Toki kaikki pelaajatkin olivat astetta kovempia. Muistan hyvin kun Saksassa yhden harjoituksen kesto oli neljä

tuntia. Ja näitä oli tietenkin kahdet, ja päälle aamu- ja iltalenkit sekä muut palauttavat harjoitteet. Sen ei olisi pitänyt olla minulle niin rankkaa, jos olisin pitänyt huolen riittävän monipuolisesta sekä riittävästi vahvistaneesta,

muusta fyysisestä harjoittelusta, joka olisi mahdollistanut todella kovan lajiharjoittelun. Pitää harjoitella paljon, jotta todella voi harjoitella. Tuolause sisältää paljon viisautta ja sen laistaminen on keskeisin syy sille, että meno ei itselleni sitten enää maistunutkaan, kun todella olisi pitänyt laittaa pötköä pesään.

Suomen leireistä erityisen mieleenpainuvaksi nostan Atlantan

olympialaisiin treenanneen Suomen paralympiajoukkueen jonka matkassa sain olla mukana. Kimmo Jokisen sparrarina pääsin todella läheltä näkemään miten huippu-urheilija valmistautuu olympiadin kohokohtaan. Isoimman vaikutuksen minuun teki paraurheilijoiden asennoituminen treenaamiseen, urheiluun ja elämään ylipäätänsä. Niin iloisessa, hyvähenkisessä ja mieletöntä huumoria hersyvässä porukassa en ole koskaan saanut olla mukana.

Ykkösasia mitä olisi pitänyt tehdä toisin, liittyi monipuoliseen muuhun urheiluun ja monipuoliseen fyysiseen kehittämiseen. Pelasin pingistä paljon, mutta oikeastaan ainoa muu harjoittelu, liittyi vain pyöräilyyn. Olisi pitänyt juosta, hiihtää, uida sekä harjoitella painojen kanssa. Notkeuden ja venyttelyn merkitystä ei pysty kyllin korostamaan, oletan noilla seikoilla olevan myös sijansa palautumisen suhteen. Tuohon sektoriin panostaminen jäi osaltani varsin vaillinaiseksi. Yksinkertaisesti olin liian heikko kun harjoittelua olisi todella pitänyt lisätä. Tänä päivänä ymmärtään myös ravinnon merkityksestä, tuolloin en siitä ollut kuullut joten sen huomiointi oli siitä syystä poissa laskuista.

Toinen asia mikä olisi pitänyt tehdä toisin, liittyy ulkomaiseen (esim. Ruotsi) pingislukioon lähtemiseen. 16-vuotiaaksi saakka Suomessa pystyin mielestäni riittävän hyvin ja laadukkaasti harjoittelemaan, mutta ei tänne Suomeen passaa jäädä enää peruskoulun jälkeen jäädä pompottelemaan jos meinaa

*Rohkaisen
ennen kaikkia tuumaillemaan
mistä pingiksessä nauttii.
Kavereista, harjoittelusta,
kilpailuista, menestyksestä,
rankingista, reissuista
peliporukoiden kanssa, leireistä,
ulkomaan reissuista
vai mistä.*

saada itsestensä kaiken pelurina irti. Kolmas asia liittyy vieläkin ahkerampaan ulkomaiseen kilpailuun, sanoisin että kerran kuukaudessa olisi syytä päästä kv-pelaajia vastaan mittelemaan. Tosin kohdan 2 toteuttaminen johtaisi automaattisesti tämän toteutumiseen.

Minulla on ollut onni saada laadusta valmennusta ja oppia niin kotimaisilta huippupelaajilta, kuin erilaisilta kansainvälisiltä valmentajiltakin. Toki jos asian olisi voinut toivoa olleen paremmin, niin päivittäinen tekeminen oman valmentajan johdolla olisi ollut arvokasta. Valmentajan tulee silloin olla erittäin taidokas niin teknisten ohjaamisen, passeleiden harjoitusten suunnittelijana, kuin fyysisen kokonaisuuden hallitsijana. Myös juniorista senioriksi siirtymisen asioista olisi hyvä olla perillä. Bussimatalla harjoitukseen tein suunnitelman jokaisen harjoituksen sisällöstä ja aina mielessä jokin teema, joka oli erityisen teroittamisen kohteena. Myös sillä oli vaikutusta mikä viikonpäivä oli ja minkälaisia kisoja oli viikonloppuna tulossa, vai oliko vuorossa treeniviikonloppu.

4. Tämä mahdollisuus tuli minulle itse asiassa hieman puskiasta. En ollut aiheesta oikein osannut edes unelmoida, ja yhtäkkiä se mahdollisuus vain järjestyi. Operaation onnistumisesta kuuluu kaikki kiitokset Pasi Valastille, paljon kiitoksia tämän mahdollisuuden junailusta. Tämä tapahtui kun vapauduin armeijasta, Lahden Urheilukoulusta. Pekka Nieminen oli ansiokkaasti auttamassa, että paikka tuonne armeijan erikoisjoukkoihin järjestyi.

5. Sain pelata samassa joukkueessa, TTC Helga Hannoverissa, Aki Kontalan kanssa. Aki oli joukkueemme suvereeni ykköspelaaja, ja minun roolinani piti olla joukkuetta vahvistava kakkospelaaja. Valitettavasti Saksan kausi meni osaltani penkin alle, ja suoritukset jäivät kauaksi vaikka edellisen kauden kotimaan suorituksista.

6. Ei ole tästä kokemusta.

7. Kaikki rahallinen korvaus oli tietenkin opiskelijalle vahvasti plussan puolella.

8. Minun kohdallani kausi ulkomailla todensi kuinka kovasta kilpailusta oikein onkaan kyse, ja kuinka paljon ammatikseen pelaavia pelureita onkaan. Kilpailu on jäätävän kovaa, ja pärjätäkseen on pitää tehdä hurjasti töitä. Työmäärän vaatimus, panostus ja laadukas itsensä räikkääminen nousee aivan uudelle ulottuvuudelle. Minun on omien koke-

musteni puolesta helppo nostaa hattu todella korkealle jokaiselle pingisammattilaiselle, arvostukseni useita ulkomaan vuosia viettäneitä kotimaankin pelureita kohtaan nousi kerrasta paljon korkeammalle. Itse olen tyytyväinen että pääsin aitiopaikalta näkemään sen seinän, jonka kohdalla oma polkuni nousi pystyyn. Osaltani pohjatyt olivat jääneet liian vähälle ja se kostautui armotta.

Kokonaisuutena pingiksen pelaaminen, harjoittelu sekä kilpailu ovat aivan keskeisiä syitä miksi toimin ammatillisesti myynnin ja yritysten kehittämisen parissa. Tasan samat lainalaisuudet pätevät näissä hommissa. Harjoittele ahkerasti, ole sinnikäs ja peräänantamaton, nouse pettymysten kuopista, nauti voitoista, vaadi itseltäsi jatkuvaa kehitystä ja arvosta kilpakumppaneitasi niin pelikentillä kuin niiden ulkopuolellakin. Itselleni pingiksen suola on aina ollut ne tiukat matsit, jotka kääntyvät vasta ratkaisuerän jatkopalloilla. On ollut mieleöntä opiskella sitä, miten toiset osaavat kääntää nuo tilanteet toisia paremmin voitoiksi. Se tunne mikä tulee tuollaisen voiton, ja myös tappion, myötä on se mistä itse aikanaan ammensen intoa kohti seuraavia harjoituksia.

9. Rohkaisen ennen kaikkia tuumailemaan mistä pingiksessä nauttii. Kavereista, harjoittelusta, kilpailuista, menestyksestä, rankingista, reissuista peliporukoiden kanssa, leireistä, ulkomaan reissuista vai mistä. Oli se noista mikä tai mitkä tahansa, niin juuri se mistä sinä satut tykkäämään, on kaikista arvokkainta ja tärkeintä. Tyypillisesti käy niin, että ihminen tekee innokkaasti sitä mistä tykkää. Tässä onnistuminen johtaa kehittymiseen eli menestyksen kierteseen. Korostan tässä, että hyvät kaverit ja vaikka kivat kisareissut ovat mitä erinomaisempia syitä pingiksen harrastamiseen. Jokainen harrastaja on tärkeä.

Toisekseen sanoisin että tuollaiset tavoitteet ovat mitä kannatettavimpia sekä tavoiteltavimpia. Unelmoi rohkeasti ja laita rima korkealle. Kirjoita tavoitteesi itsellesi ylös, nuku muutama yö niiden päälle ja makustele miltä ne sitten maistuvat. Jos ne edelleenkin kihelmöivät ja innostavat niin tartu toimeen ja ala suunnittelemaan mitä sinun tulee tehdä jotta ne voit saavuttaa. Jos et tiedä, niin kysy sellaisilta jotka tietää, vaikka seurasi parhaalta tai kisoissa kisojen parhaalta. Laadi harjoitusuunnitelma ja käy se jonkun sellaisen ihmisen kanssa läpi, joka on joko valmentanut menestyjiä, tai menestynyt itse. Kun

olet saanut monipuolista harjoittelua sisältävän suunnitelman kasaan, niin ala toteuttamaan sitä. Hommaa itsellesi kehitysvaiheet huomioivia pelikavereita, niin omasta kaupungista kuin naapurikaupungeistakin. Toteuta itsenäisesti leirejä. Näillä pääset jo alkuun. Pidä koko ajan huoli että kehityt suhteessa tavoitteisiisi nähden. Kilpailumenestys ja ranking- kehitys toimivat mittareina, kuten myös vaikka sarjatasosi otte-lusuhteet. Oleellista on että kehitystä tapahtuu ja että kehityt monipuolisesti harjoittelemalla niin lajia kuin muitakin fyysisiä valmiuksiasi. Olisi upeata jos saisit tälle matkallesi osaavan valmentajan apuriksi.

10. Kokonaisvaltainen fyysinen harjoittelu olisi pitänyt olla toisella tasolla. Vielä kadeteissa voitin JEMien kaksinpelissä 10. sijoitetun pelurin, joten kai sitä silloin nuorempana oli suhteellisesti ajateltuna lähempänä kärkeä. Mitä pidemmälle junioriaika meni, niin sen reilummaksi ero kv-kilpaveljiin pääsi venähtämään. En sitä itse osannut käytännössä ajatella, mutta kai se olisi peruskoulun jälkeen pitänyt lähteä Ruotsiin, jos olisi kaiken potentiaalini meinannut itsestään saada irti. Mutta kuten kirjoitan, niin en tuota osannut pitää realistisena vaihtoehtona, joten en oikein osaa ajatella että olisin siinä kohtaa toisin osannut toimia.

11. En osaa sanoa onko tämä nyt tästä aiheesta, mutta lapsesta ammattilaisuuteen kulkeva polku on kyllä sellainen jota suurin osa ei vahingossa osaa kulkea. Tarkoitin tällä sitä että mielestäni Suomesta on täydet edellytykset löytää huippupelaajia, mutta ajattelen että paukut olisi hyvä laittaa siihen että parhaat pelurit ohjautuisivat ulkomaille peruskoulun jälkeen, vaikka Ruotsin pingislukioihin. Tämän toteutuksessa ykkösräka-aineena on innostuneiden pingis-juniorien tunnistaminen ja heti alusta asti osaavan ja laadukkaan ohjauksen pariin pääseminen. Innostuneita pelureiden alkuja on parhaillaankin olemassa kouluissa, niitä kyllä syntyy se ei ole ongelma. Niiden tunnistaminen ja lajin pariin saaminen onkin sitten jo vähän mutkikkaampi, ja osin aina myös sattumaan perustuva juttu.

Löytyykö jostain sitten riittävän laadukkaita valmentajia viemään luopavia pelaajia kohti ulkomaan kenttiä? Kyllä niitäkin on löydettävissä, mutta ei pelkästään talkoilla. Ei tietenkään, sillä tuollaiset ihmiset ovat ammattilaisia, ja se on heidän työnsä josta pitää ja kuuluu maksaa asianmukainen palkka.

Sami Kokkonen

1. Aloitin pingiksen suhteellisen myöhäisessä iässä. Kun menin Siilinjärvellä yläasteelle, äitini huomasi ilmoituksen koululla kerran viikossa järjestettävästä pingiskerhosta. Pingiskerhoa veti Ilkka Kokkonen. Ilkka oli kovin kannustava kerhon vetäjä ja aktiivinen pelaaja itsekin. Ilkka kertoi aika nopeasti, että Kuopiossa olisi hieman paremmat puitteet luolalla, ja siellä olisi eräs lahjakas kaveri vailla harjoituskavereita kun paikallisesta pingiskerhosta hän ei saa enää vastusta. Tämä lahjakas kaveri oli livari Hartikainen. Jo ensimmäisellä kerralla saatiin tosi hyvät pelit aikaan loppumattomilla vastaspinnitaistoilla, luultavasti aika kullannut hyvin vahvasti muistot.

2. Aika nopeasti kyydityskuviot Kuopion suuntaan saatiin vakiintumaan, että siellä päästiin käymään pari kertaa viikossa. Treenejä oli aluksi noin kolmesti viikossa, kun lasketaan Siilinjärven pingiskerho. Siilinjärveltä alkoi kulkea Kuopiossa myös Pasi Toivonen ja veljeni Jani Kokkonen. livari mukaan luettuna tällä porukalla treenattiin alkuvuodet. Luolalla päästiin tottakai pelaamaan legendoja vastaa kuten Kauko Tuomainen, Pentti Kuosmanen, Aki Miettinen, Ilkka Kokkonen ja Alpo Tenhunen. Edellisestä Kuopion pingiskoulun sukupolvesta Mikko Asikainen oli kehittänyt B-luokan tasolle ja Olli-Ville Halonen virtuoosi jo A-luokan tasolla. Heitäkin yritettiin välillä haastaa. Itä-Suomessa oli tuohon aikaan 1990-luvun alussa paljon junioreita eri paikkakunnilla (Joensuussa, Iisalmessa, Kerimäellä, Joroisissa, Varkaudessa ja Pieksämäellä). Olikohan TUL, joka järjesti alueleirejä viikonloppuisin. Vetäjänä toimi ainakin aluksi Jouko Antinoja. Nämä leirit olivat todella tärkeitä, koska pääsimme paremmin kiinni 'kuvioiden' vetämiseen ja saimme erilaisia harjoitusvastustajia. Tämän seurauksena aloimme myös viikkoharjoituksissa keskittyä enemmän kuvioiden vetämiseen, kuin erien pelailuun. Harjoitusmäärät nousivat rajusti päästyäni urheilulukioon. Tällöin olin päivittäin Kuopiossa ja kouluajallakin oli mahdollista harjoitella. Ensimmäisenä vuonna olin ainoa pöytätennispelaaja, joten aamuiset harjoitukset olivat enimmäkseen fysiikkatreenejä. Päivittäin menin koulun jälkeen luolalle ja odotellessa muita ehdin tehdä läksyt pois. Klo 16-17 maissa alkoi yleensä tulla muita paikalle. Tyypillisesti kyydit Siilinjärvelle päin lähtivät klo 20-21 maissa, joten treeneille kertyi mittaa kolmesta neljään tuntiin. Lukio-ikäisenä myös kesäisin treenattiin aikalailta. Tyypillinen viikko meni niin, että meillä oli kymmenet treenit viiden päivän aikana. Näistä kolme oli fysiikkatreenejä ja seitsemän lajitreenejä. Pidimme kyllä kesäisin yleensä myös totaalitauon noin 3-4 viikkoa. Urheilulukioon pääsi myös myöhemminä vuosina Anttoni Lehto, livari Hartikainen ja Jani Kokkonen. Tällöin pystyimme pitämään lajitreenejä myös kouluaikana.

3. Pääsääntöisesti olen tyytyväinen jälkikäteen harjoittelumme laatuun. Jaksoimme aika sitkeästi treenata nimenomaan kuvioita. Tyypillisesti mentiin 5min vaihdoilla. Jos oli parillinen määrä pelaajia, piti välissä kerätä pallot. Jos taas pariton määrä, yksi keräsi palloja koko ajan ja vaihdot pidettiin lyhyinä. 'Kämmen-rysty' ja 'Stellan' tulivat hyvin tutuiksi. Saimme paljon tukea tekniikkapuolelle, mutta ehkä omakin panostus olisi voinut olla kovempi alkuvuosina oikeiden tekniikoiden löytymiseen. Jossain vaiheessa uraa jännetuppitulehdus oli säännöllinen riesa, kun tekniikat eivät olleet puhtaita. Välillä kun treenien pituudet olivat 3-4 tuntisia, ei intensiteetti pysynyt huipussaan koko ajan. Ylipitkistä treeneistä ei siis saanut vastaavaa hyötyä.

4. Lukion jälkeen pääsin suorittamaan varusmiespalveluksen urheilukouluun yhdessä Anttoni Lehdon kanssa. Samalla muutin Tampereelle tulevia opintoja varten. Tässä oli se hyvä puoli, että Tampereella oli vielä astetta kovempia pelureita Kuopioon verrattuna. Mika Tuomola, Antti Jokinen, Eero Aho ja Jukka Ikonen ottivat mukaan treeneihin todella lämpimästi. Tampereella treenattiin myös ammattimaisesti. Treenit olivat ajallisesti lyhempiä, mutta varsinkin treenien päätteeksi pelatut matsit olivat todella arvokkaita. Kuvioiden ja vastuksien muuttuminen mahdollisti seuraavan kehitysloikan. Samaan aikaan pingisliitto puuhasi selvästi aikaisempaa isommalle joukolle leiritystä maajoukkueeseen tähtääville. Leiritykseen oli kutsuttu pääasiassa junioreita. Parikymppisenä taisin olla joukon vanhin. Jan Berner toimi silloin leirien vetäjänä ja maajoukkueen valmentajana. Tässä yhteydessä pääsin jonkin verran kansainvälisiin turnauksiin, kun Pasi Valasti ja Linus Erikson eivät enää halunneet osallistua maajoukkuekarkeloihin. Vuonna 2001 Italiassa järjestetyissä EM-kisoissa olimme Mika Räsänen ja Aki Kontalan kanssa. Pelasin luultavasti elämäni parasta peliä tuolloin ja joukkuekilpailussa voitin jokaisen matsini. Delegaatiossa mukana ollut Peter Erikson innostui kovasti peleistäni ja kysyi, että kiinnostaisiko minua pelata Saksassa. Totta kai. Ja niin Peter kirjoitti saksalaisille seurapomoille otsikolla Rising star of Finland. Sieltä sitten VFB Lübeck otti yhteyttä ja teimme sopimuksen.

5. VFB Lübeck pelasi kolmanneksi korkeimmalla sarjatasolla Saksassa. Joukkue oli noussut edellisenä vuonna Oberligasta Dritte Bundesligaan. Jo tällä tasolla osa pelaajista oli täysammattilaisia. Suurinosa teki toki muitakin töitä. Esim. kiinalaistautaisia ulkomaalaisia oli todella paljon. Pelit olivat viikonloppuisin ja kuljin niissä Suomesta käsin. Tyypillisesti lensin perjantai-iltana, ja tulin pois sunnuntai-iltana. Majoituin

hotelleissa. Joukkueessamme oli ensimmäisenä vuonna myös toinen reissumies Tanskasta. Pari pelaajaa oli puolalaistaustaisia, mutta he asuivat kuitenkin Saksassa. Loput olivat saksalaisia. Toisena vuonna sain matkaseuraa Tampereelta, kun Eero Aho liittyi joukkueeseen. Yksittäisistä vastustajista mieleenpainuvin oli Steffan Fetzner, joka oli siis voittanut lukuisia arvokisamatteleja joukkuekisassa ja nelinpelissä. Ainakin maailmanmestaruus ja Olympia hopeaa taitaa olla nelinpelistä vyöllä Jörg Rosskopfin kanssa. Vaikka arvokisapelit olivat hänen osaltaan loppuneet vuotta tai kahta aikaisemmin, takkiin tuli aika selvästi. Muutoinkin ottelusuhteeni jäi negatiiviseksi. Taso oli omaa tasoani kovempi ja en päässyt missään vaiheessa positiiviseen onnistumisten kierteseen.

Välillä tuli toki voittojakin. Fiilis on todella korkealla, kun yleensä noin 100-300 katsojaa oli seuraamassa pelejä aivan aitauksen ympärillä. Mitä pienempi paikkakunta, sitä enemmän katsojia. Olimme koko joukkueena (6 hlö joukkueet) vaikeuksissa ja molempina vuosina jäimme putoamiskarsintaan. Säilytimme kuitenkin sarjapaikan ja kaudet saivat tavallaan onnelliset loput.

6. En asunut missään vaiheessa Saksassa ja reissaamiseen/majoittumiseen liittyvät asiat tulikin jo edellisessä kohdassa käsiteltyä.

7. Ajattelin ottaa sopimusasiat ns. varman päälle, kun kuviot olivat täysin uusia. Joukkueemme johto ei myöskään puhunut englantia, joten lukiosaksalla neuvottelut olivat aika suoraviivaiset. Eli kaikki kustannukseni korvattiin (välineet, majoitukset, ruokailut). Joukkuekaverini saivat noin 500€/kk (käsitkseni mukaan tämä oli alhaisemmasta päästä, kun olimme uusi joukkue tällä sarjatasolla), joten eipä sillä rahalla olisi järjestetty lentolippuja ja majoituksia useana viikonloppuna kuukaudessa. Tässä oli tietysti itselläni sellainen ajatus, että jos pelit olisivat lähteneet rullaamaan suotuisasti, olisi jatkossa voinut päästä parempiin sopimuksiin kiinni.

8. Pöytätennis on antanut minulle aivan valtavasti kokemuksia ja elämäkatsomusta. Muistan, kun Alpo Tenhunen jutteli meille jo peliuran alkutaipaleella, että hänen toiveenaan olisi se, että pojat pääsisivät katsomaan miten pitkälle kyvyt riittävät pöytätenniksen saralla. Minun kohdallani tämä toteutui täydellisesti. Olen saanut olla Suomen parhaissa seuroissa, minulla on aina ollut erittäin tasokkaita harjoituskavereita, olen päässyt yhteiskunnan järjestämille kiihdytyskaistoille (urheilulukio ja urheilukoulu) ja saanut maailmanluokan valmennusta maajoukkueleirityksessä. Olen nähnyt, mitä ammattiurheilu vaatisi. Tähän steppiin ei kuitenkaan taso riittänyt. Elin kuitenkin noin 10 vuoden jakson tätä elämää, joka muodosti yhden erittäin mielekkään elämänvaiheen. Arvostan kaikkia ammattiurheilijoita suunnattomasti, koska pääsääntöisesti se vaatii erittäin kurinalaista ja määrätietoista toimintaa. Tätä

ammattimaista otetta olen pystynyt hyödyntää opinnoissani ja työelämässäni. Ei myöskään ihan vähäinen juttu sekään, että kahden vuoden aikana opin keskustelemaan kohtuullisen sujuvasti saksaa.

9. Pöytätennis on erittäin hieno laji. Fyysinen harjoittelu on ihmiselle lähtökohtaisesti hyvästä ja pöytätenniksessä sitä saa oikein reippaasti. Se ei ole kuitenkaan ääri fyysinen, kuten jokin muu laji, jossa loukkaantumiskorkeat olivat selvästi todennäköisempiä. Pöytätenniksessä voi päästä todella korkealle, jos sen itse haluaa ja päättää. Mielestäni yksi erittäin hyvä esimerkki on nykyinen ykköstykkimme Pentti Olah. Pentti on

noussut käsittämättömän korkealle tasolle erittäin päättäväisen ja pitkäjänteisen harjoittelun tuloksena. Korkealle asetetut tavoitteet tekivät ainakin itselleni mm. kuvioiden treenaamisesta todella mielekäästä. Teimme töitä pitkäjänteisesti ja hyvis-tä treeneistä jäi todella hyvä fiilis. Kehittymistä ja tuloksia kannattaa seurata hieman pidemmässä jaksossa. Välillä tulee huonoja päiviä ja huonoja

kuukausia. Kun perspektiivin ottaa puolen vuoden tai vuoden päähän, huomaakin kehittyneen monessa asiassa. Kannattaa innostua esikuvista ja lajin viimehetken menestystrendeistä. Asioiden funtsauksella on iso vipuvarsi suorituskyvyn kehittymiseen. Kaikkein kovin juttu olisi, jos voisi tuoda jotakin aivan uutta lajiin. Rinnalla kannattaa myös tehdä ihan jotain muuta. Uskon, että esimerkiksi kouluhommat kannattaa hoitaa kunnon ja myöhemmässä iässä opintojen edistäminen (vaikka sitten verkkainekin) tuo tasapainoa ja laajentaa ajattelua, joka tukee huippu-urheilua.

10. Ymmärrän kyllä kysymyksen. Olen kuitenkin erittäin huono jossittelemaan. Monet asiat ovat kokonaisuuksia. Jos jotakin tiettyä juttua olisi tehnyt eri tavalla, olisi se voinut vaikuttaa johonkin toiseen asiaan arvaamattomasti. Jätän siis ainoat jossitteluni kohdassa 3. nostamiini seikkoihin.

11. Haluan kiittää koko pingisyhteisöä uskomattoman hienoista muistoista. Haluan kiittää lähimpiä harjoituskavereita ammattimaisesta treeniseurasta. Haluan kiittää seuralegendoja, jotka ovat antaneet sydämensä lajille ja mahdollistavat pelaamisen monessa mielessä. Aikaisemmin mainitsemieni lisäksi voisin nostaa vielä esiin Risto Pitkäsen, joka toimi Lahdessa mestaruussarjaa pelatessani (Tampereella asuessani) seuran vastuuhenkilönä. Riston pyyteettömyys ja positiivinen suhtautuminen asioihin on ainutlaatuista. Suurimmat kiitokset esitän vanhimmilleni, jotka ovat olleet mahdollistamassa alkuvuosien taivalta. Aivan uskomaton määrä kyydityskilometrejä harjoituksiin ja kilpailuihin sekä kaikki huoltotoiminta. Viimeiseksi kiitän pingislehteä ja Teemu Oinasta tästä jutusta. Minulle näiden vastausten kirjoittaminen oli oikein mukava throwback tuohon niin rakkaaseen elämänvaiheeseen.

Teemu Oinas

Pian kaikki on jo paremmin!

DHS DJ40+ World Tour

DHS:n uusin huippupallo täyttää vaativimmatkin kriteerit. Kestävä, tasa-laatuinen ja edullinen pallo on jo nyt monen pelaajan ja kisajärjestäjän suosikki.

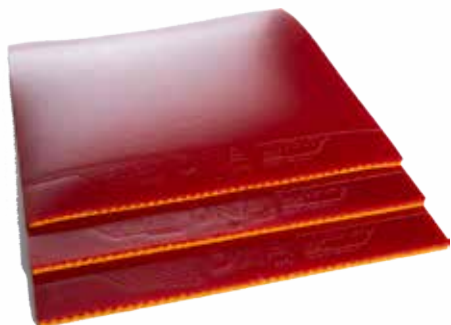
6 kpl 11,90 €, 72 kpl 99,90 €.

Mizuno Wave Drive 8

Huipputossun uusin värimalli on sininen. Kun etsit hyviä ja laadukkaita trossuja, jotka kestävät pitkään ja tuntuvat mukavilta, on Mizuno oikea valinta. Viimeiset kappaleet vanhemmista punaisista ja vihreistä malleista myydään nyt alennettuun hintaan.

Sininen tossu 109 €, vanhat mallit 89,90 €.

Stiga DNA Pro

Stigan uutuuskumi DNA Pro kiinnostaa kansaa. Lue lisätietoja tämän lehden takakannesta ja hanki itsellesikin Stigan suositut kumit. Saatavana kolmella eri kovuudella ja 1,9 sekä 2,1 mm paksuudella. 49 € / kpl.

Poikkeusolot tekevät pelaamisesta yhä hankalaa, mutta Pingiskeskuksen lahjakortti on aina sijoitus parempaan tulevaisuuteen. Tilaa suoraan verkkokaupastamme tai ota yhteyttä!

Pysykää terveinä ja hyvävoimaisina!

Pingiskeskus

Markus Heikkinen
Koroistentie 4 E
00280 Helsinki
040 6585 765
info@pingiskeskus.fi
www.pingiskeskus.fi

Samuli Soine

-ammattivalmentaja

Aikuisten opettaminen ja valmentaminen on hyvä tapa hankkia tarvittavia lisätuloja seura-valmentajalle. Palaute on ollut molemmin puolin kiittävää. Valmennettavien motivaatio on korkealla, eikä muuta voi olettaakaan kun toiminnasta kuitenkin vapaaehtoisesti maksetaan

Mitä kaikkea valmennusta teet nykyään?

Valmennan junioreita TIP-70 -seurassa ja junioreiden maajoukkueryhmää sekä pidän Mäkelänrinteen urheilulukion opiskelijoille aamutreenit. Näiden lisäksi annan yksityisvalmennusta sopimuksen mukaan. Lisäksi pöytätennisleirien vetäminen niin seura- kuin maajoukkuetasolla kuuluu työnkuvaani.

Mikä sai sinut aloittamaan täyspäiväisenä valmentajana toimimaan?

Olin armeijan jälkeen vajaat kaksi vuotta töissä pöytätennisliitossa oppisopimuksella, jolloin osallistuin moniin lajinlevitystapahtumiin. Pidin näitä tapahtumia mielekkäinä ja niiden myötä innostuin pöytätennisen opettamisesta. Oppisopimuksen päätyttyä sain mahdollisuuden aloittaa TIP-70:n toisena päävalmentajana ja siitä olen vuosi vuodelta vähän lisännyt valmennuksia.

Mikä on sinun "valmennuslinjasi" tai teesisi?

Olen aina valmentajana pyrkinyt siihen, että valmennettavieni olisi helppo lähestyä minua ja kysyä asioista, jotka painavat ja askarruttavat mieltä. En pyri olemaan kenenkään yläpuolella vaan tasavertainen kaikkien valmennettavieni kanssa. Olen tietysti aina vastuussa ryhmän harjoituksista, että homma toimii, mutta pyrkimykseni on luoda aina kaikille innostava ja kannustava ilmapiiri harjoituksiin.

Miten oma pelaaminen ja valmentaminen saa sopimaan yhteen?

Aikatauluja on välillä vaikea saada sovitettua oman pelaamisen ja valmentamisen kanssa yhteen. Olen tässä mielestäni onnistunut kuitenkin ihan hyvin ja oma pelaamiseni on mennyt valmennuksen mukana vuosi vuodelta eteenpäin. Valmentamisen kautta olen huomannut, että pystyn omista peleissäni muuttamaan peliäni tilanteen ja vastustajan mukaan paremmin kuin ennen valmentajaurani alkua.

Miten sinusta lasten ja aikuisten valmentaminen eroaa toisistaan?

Valmennan kaiken ikäisiä ja tasoisia pelaajia ja sitä olen pitänyt todella mukavana ja innostavana, tämän työn rikkautena. Suurimpana erona lasten ja aikuisten valmentamisessa on motivointi. Aikuisilla motivaatio on jo valmiina, kun taas lapsille ja nuorille on pyrittävä erilaisilla tavoilla luoda motivaatiota. Yksilöllisiä eroja on tietysti paljon ja on aina valmentajan vastuulla luoda hyvä ja hauska harjoituskerta niin lapsille kuin aikuisille.

Vahvuutesi valmentaja ja entä missä eniten kehittymisen varaa?

Vahvuutenani pidän rauhallista luonnettani ja kärsivällisyyttäni. Lisäksi pystyn oman pelaamiseni kautta helpommin näyttämään miten erilaiset lyönnit suoritetaan. Heikkoutena pidän alkulämmittelyn ja loppuvenyttelyn organisoimista.

Miten korona-aika vaikeuttanut työtäsi?

Korona on tietysti vaikeuttanut valmentamisia melko paljon, mutta iso kiitos TIP-70:n puheenjohtaja Jarmo Siekkiselle ja liiton toiminnanjohtaja Mika Räsäselle, jotka ovat saaneet järjestettyä valmennuksia minulle, jotta ei ole tarvinnut olla kokonaan ilman töitä.

Sinulla ollut useita valmentajia, mitä hyviä asioita olet heiltä oppinut?

Olen ollut onnekas saatuani koko pelaajaurani aikana laadukasta valmennusta. Urani alkua ajoista on jäänyt mieleen erilaiset leikit, joita pystyn käyttämään valmenteesani uusia pelaajia. Suomen maajoukkuevalmentajien kautta olen nähnyt mitä kansainväliselle tasolle nousu vaatii niin pelaajalta kuin valmentajalta.

Mikä valmentamisessa parasta?

Mielestäni parasta valmentamisessa on se, kun näkee, että valmennettavani oivaltaa asioita valmennukseni kautta. On kiva huomata valmennettavan sitoutumista harjoitteluun ja nähdä oman valmennettavan kehittymistä.

Mitä sanot niille, jotka miettivät, että olisiko valmennus sopiva ammatti heille?

Älä epäröi ottaa omaa valmennusryhmää/valmennettavaa. Valmentamalla opit koko ajan lisää ja tulet paremmaksi valmentajaksi. Valmentaminen tukee lisäksi hyvin omaa pelaamista.

Sana vapaa

Toivottavasti pian kaikki pääsisivät taas normaalin harjoittelun pariin ja kilpailukausi jatkuisi. Myös lisää uusia pelaajia ja valmentajia olisi hienoa nähdä lähitulevaisuudessa.

Kunta, hanke, harrastajat Valmentajan palkka tulee monesta lähteestä

TIP-70:ssä todettiin jo vuosia sitten, että toiminnan ja erityisesti pelaajien kehittäminen edellyttää sitoutunutta, laadukasta valmennusta. Sen aikaansaaminen ei ole mahdollista ilman taloudellista satsausta. Alkuvaiheessa avuksi tuli Vantaan kaupungin käynnistämä Sporttia kaikille-hanke, jossa tavoitteena oli liikuntaharrastuksen avulla ehkäistä nuorten syrjäytymistä ja toisaalta helpottaa maahanmuuttajien integroitumista. Hanke tuki korvauksien maksamisessa ohjaajalle. Rahaa saatiin myös valmennettavien vanhemmilta. Osa työtä ja tulonmuodostusta oli ja on edelleen valmennus Mäkelänrinteen urheilulukion aamuryhmässä kolmesti viikossa.

Toiminta alkoi Timo Tammisen ympärillä. Myöhemmin seuran valmentajaksi ryhtyi Samuli Soine. Samulin työn TIPissä mahdollistaa edelleen kaupungilta saatava ohjaajatuki. Mainittu hanke on loppunut, mutta sen jatkeena on itsenäinen yhdistys, joka järjestää matalan kynnyksen liikuntaa Vantaalla. Yhdistys tukee kumppaniseurojen ohjaustoimintaa rahallisesti. TIP-70 on ollut tuossa toiminnassa mukana alusta alkaen.

Summa summarun. Näistä asioista Samulin toimeentulo seuran näkövinkkelistä muodostuu:

- Vantaan kaupungin tuki harrasteliikunnan ohjaukseen
- Sporttia kaikille yhdistyksen tuki matalan kynnyksen toimintaan lapsille ja nuorille
- Aikuispelaajien ostamat valmennustunnit, seurassa on useita "asiakkaita" ja muualla lisää
- Liiton maksama valmennus; Samuli on kolme iltaa seuran salilla, kaksi iltaa liiton harjoituksissa Ruskeasuolla. Iltoja, jolloin Samuli ei ole TIPin salilla, hoitavat muut seuran valmentajat, jotka hekin saavat työstään asiallisen korvauksen.
- Mäkelänrinteen aamutunnit kolme kertaa viikossa

Olisiko mallista jotakin poimittavaa muualle? Kunnilla on erilaisia tukimuotoja, joita kannattaa kysyä, liikunnan aluejärjestöillä myös. TIPissä iso joukko aikuispelaajia on valmis maksamaan extraa laadukkaasta valmennuksesta, joko ryhmässä tai jopa henkilökohtaisena opetuksena. Uskon, että tätä halukkuutta löytyy muualtakin.

Valmennusryhmissä olevien - jopa 5-6 valmennuskertaa viikossa saavien - maksuja on TIPissä ryhdytty pohtimaan ja tehty päätöskään maksujen päivittämisestä paremmin saatua laadukasta valmennusta vastaavaksi. Tämä tietysti sitten, kun päästään taas ns. normaaliin toimintaan.

Jarmo Siekinen
pj. TIP-70 ry

Pikkunappuloiden valmennus – etävalmentaja-illan satoa

Allekirjoittanut veti 24.2. SPTL:n etävalmentaja-illan jonka aiheena oli pikkunappula-valmennus. Monesti laji-ihmisenä törmään selittämättömään väärinymmärrykseen, että pöytätennistä ei voisi ryhtyä harrastamaan seurassa vasta kuin yläkouluiässä.

Etenkin koulujen opettajat tarjoavat mieluusti pingiskerhoihin ja lajiesittelyihin useimmiten vanhempia lapsia. OPT-86:ssa on jo pidempään tähdätty aloitusiässä jopa aikaan ennen koulun aloittamista.

Olemme pyrkinet saamaan seuraan mahdollisimman paljon esikouluikäisiä tai korkeintaan 1-3. luokilla koulussa olevia lapsia.

Itse olen aloittanut pingiskoulujen vastuuvetäjänä vuonna 2013. Tuolloin valmennettiin lähestulkoon iästä riippumatta niitä, jotka sattui pingiskouluihin tulemaan. Vanhimpana oppilaana on ehdottomasti mainittava Tapio "Juhanan isä" Tuuttila, joka pilke silmäkulmassa vaati päästä mukaan pingiskouluun poikansa vanavedessä. Paljon on vettä virrannut Oulujoessa tuon jälkeen, ja olemmekin vuosi vuodelta siirtyneet yhä nuorempiin pingiskoululaisiin.

Suunnittelu ja aloitus

Jos seura tarjoaa valmennusta pienille lapsille, niin se on tuotava todella selkeästi esiin markkinoinnissa. Vanhemmille ei usein tule mieleenkään että pöytätenniksen voisi aloittaa 5-8v iässä. Seuran kannattaa myös olla alussa valmis vetämään kurseja pienille osanottajamäärille. Tuon ikäisiä ei voi yhdellä valmentajalla olla montaa muutenkaan, mutta suosittelen vahvasti aloittamista vaikka ilmoittautuneita olisi alussa vain muutama. Lisäksi suosittelen vahvasti pöytätennisrobotin hankkimista ennen aloitusta, sekä tietysti runsaasti palloja.

Esitelmässä toin esille miten käsittelen itse lapsia ja vanhempia etenkin ensimmäisillä harjoituskerroilla. On todella tärkeää että seura luo heti alussa hyvän kommunikoinnin koko pöytätenniksen aloittavaan perheeseen. Toki suhde lapseen on tärkein, jos lapsi ei viihdy niin harrastus tuskin jatkuu. Alussa etenkin aloitteleva nappulavalmentaja tarvitsee hyvän suunnitelman, mutta kuitenkin sen verran tilannetajua pitää olla että osaa reagoida muuttuviin tilanteisiin lapsien vireys- ja tahtotilan mukaan. Hauskaa pitää olla, ja paljon tekemistä - ei saarnoja ja odottelua.

On asioita jotka ovat lajiteknisesti tärkeitä, kuten mailaote ja perusasento. Unohtamatta tietysti lyöntitekniikoita ja liikkumista. Itse olen käyttänyt aloituksessa jo jonkun aikaa

menestyksekkäästi "rullausta". Tästä löytyy tarkemmin tietoa koulutuksen materiaalista. Itse pyrin siihen että ensimmäisillä kerroilla opitaan ne kaikkein helpoimmat asiat hyödyllisellä tavalla. Onnistumisten saaminen alussa on todella tärkeää. Jos uusi harrastus koetaan heti alussa vaikeaksi, niin se on lähes poikkeuksetta jatkamisen este.

Mitä maailmalla, ja mitä Suomessa?

Valmennuskoulutusmateriaalista löydät paljon linkkejä videomateriaaleihin joita on kuvattu sekä Ratamotien hallilla Oulussa, että pingissaleilla ympäri maailman. Yllättäen etenkin Kiina on tässäkin asiassa ehdoton edelläkävijä. Materiaalin lopuksi on ajatuksiani siitä mitä Suomessa kannattaisi tehdä. Mielestäni yhä useamman lapsen pitäisi aloittaa pingis ensimmäisenä lajina vaikka jo 3-4 vuotiaana. Tyydymme nykyään muiden lajien pudokkaisuun ja vanhempiin aloittajiin. Muutos on täysin tehtävissä jos siihen halutaan panostaa. Miksi lajin sisäpiirin lapsia ja lapsenlapsia ei vietäisi pingissaleille? Voin henkilökohtaisesti sanoa että pikkunappuloiden valmentaminen on antoisinta mitä laji minulle valmentajana antaa. Se fakta että voi sanoa olleensa auttamassa jonkun pelaajan lajissa alkuun, ja opettaneensa asiat jotka näkyvät lyöntitekniikoissa läpi koko peliuran niin hyvässä kuin pahassa, auttaa kehittymään myös valmentajana vuodesta toiseen. Tätä hommaa tuskin kukaan osaa missään vaiheessa täydellisesti. Nollista on kuitenkin aina aloitettava.

Linkki materiaaliin: <http://bit.ly/3r2qli7>

Mikäli asiasta herää kysyttävää niin vastaan mielelläni sähköpostitse: teemu.oinas@gmail.com

OPT-86:n juniorivalmentaja
Teemu Oinas

Pingisseurat tutuiksi

Suoritan osa-aikaisten viestintäkoordinaattorin ja urheilutoimittajan töiden ohella Sport Business Lapland -opintokokonaisuutta Lapin ammattikorkeakoulussa. Kevään opintojakson teemana on "Markkinoi ja myy urheilua somessa". Opintojeni projektityö kulkee nimellä "Pingisseurat tutuiksi".

Lähetän jossain vaiheessa kevättä kaikille Suomen Pöytätennisliiton jäsenseuroille lyhyen kyselyn, jonka avulla kerätään perustietoja seuroista. Tiedot koostetaan ja seurat esitellään liiton nettisivuilla sekä somekanavissa. Kyselyyn vastaaminen on vapaaehtoista, mutta varsin toivottavaa. Projektin lopullinen ajankohta päätetään kevään aikana riippuen vallitsevista koronarajoituksista.

Suomen Pöytätennisliiton
somekanavat

Facebook, Instagram ja Twitter

löytyvät hakusanalla
@pingisliitto

Projektin tavoitteet

- nostaa pöytätenniksen profiilia Suomessa ja parantaa sen näkyvyyttä
- saada lajin pariin uusia harrastajia ja seuratoimijoita
- helpottaa uusia pelaajia löytämään seurat omalta paikkakunnalta
- saada lisää seuraajia liiton ja seurojen sosiaalisen median kanaville
- jakaa lajitietoutta ja nostaa "pingisbuumia"
- auttaa seuroja markkinoimaan lajia ja saamaan uusia yhteistyökumppaneita

Ollaan siis valmiina ottamaan vastaan uusia harrastajia, kun salit jossain vaiheessa avautuvat!

*@HeikkiKiiskinen
Viestintäkoordinaattori
Suomen Pöytätennisliitto
heikki.kiiskinen@gmail.com
0405545075*

ETTU:n vuosikokous 13.2.2021

Paljon puhetta, vähän toimintaa

ETTU järjesti lauantaina 13.2.2021 vuosikokouksensa etänä. Hetken aikaa oli jopa suunnitelmissa että kokous olisi järjestetty Suomessa mutta matkustuskiellot ja koronan aiheuttamat ylimääräiset järjestelyt tekivät tämän suunnitelman mahdottomaksi.

Liiton puolesta kokoukseen osallistuivat Pitäjänmäeltä käsin **Esko Heikkinen** ja **Mika Räsänen**. Varapuheenjohtaja **Sonja Grefberg** oli myös Sporttitalolla ja seurasi kokouksen etenemistä ETTU:n hallituksen jäsenenä

Kokous oli uuden puheenjohtajan, venäläisen Igor Levitinin ensimmäinen vuosikokous. Levitin puhuu vain venäjää, joten tulkkia tarvitaan keskustelujen eteenpäin viemiseen. Kokouksessa varsinaisesti päätettävät asiat eivät olleet ihmeellisiä mutta kokous kiinnosti pöytätennisväkeä. Etäyhteys mahdollistaa osallistumisen helpommin ja keskustelua seurasi lopulta 116 henkilöä. ETTU:lla on 58 jäsentä, joista kokouksessa oli mukana 51. Linjoilla keskustelua seurasi myös useat ITTF:n avainhenkilöt.

Etukäteen kokouksesta oli odotettavissa tiukkaakin keskustelua. ETTU:n ja ITTF:n välit ovat olleet viime aikoina melko huonot johtuen muun muassa WTT- kisaformaatin tuomista heikennyksistä eurooppalaisen pöytätenniksen näkökulmasta. Myös Euroopan liittojen välillä oli havaittavissa pientä kitkaa ennen kokousta. Edeltävällä viikolla ennen kokousta Unkarin liitto asettui vahvasti WTT:n ja ITTF:n taakse ja kritisoi samalla vahvasti Saksaa sen lähettämästä kirjeestä. Saksalaiset eivät omassa julkitulossaan olleet kovinkaan tyytyväisiä Kansainvälisen liiton päätöksiin ja sen johtohenkilöihin. Kokouksen alku ei lähtenyt yhtään selkeämmin liikkeelle, kun ITTF:n saksalainen puheenjohtaja **Thomas Weikert** (eli WTT- päätösten takana olevan järjestön nokkamies) lausui kokousväelle tervehdyksensä ja totesi siinä samalla että WTT on todella huono eurooppalaisille ja aiheuttaa paljon ongelmia mm. maiden sarjoille.

Varsinaisissa kokousasioissa ETTU:n uusi talouspuolen varapresidentti **Sandra Deaton** esitteli vuoden 2020 alustavan tuloksen, joka oli miinuksella noin 220 000 €. Suurimpana syynä tähän olivat koronan takia saamatta jääneet kilpailutuotot. Vuodelle 2021 vahvistettiin 48 000 € plusmerkkinen budjetti.

Kokouksen ehkä isoimmaksi päätökseksi nousi sääntömuutos, jossa ETTU nosti vanhimpien junioreiden luokkaa vuodelle. ITTF on nostanut omia ikärajojaan vuodelle jo aikaisemmin ja Eurooppa seurasi nyt perässä. Muutos astuu voimaan välittömästi. Sääntömuutos aiheuttanee myös Suomessa ainakin jonkinlaista painetta muuttaa 17-vuotiaiden luokka 18-vuotiaiksi.

ETTU:n portugalilainen varapuheenjohtaja **Pedro Moura** oli tehnyt esitelmän rankinglistoihin liittyen, joka on yksi suurimmista ongelmakohtista uuden WTT- formaatin osalta. Taustatyötä ja laskelmia esitystä varten oli tehnyt myös Sonja. Uusi kansainvälinen lista ei ole kovin suosiollinen maailmanlistalla 100 parhaan ulkopuolella oleville pelaajille, koska kisoihin on todella vaikea päästä edes mukaan ilman korkeaa listasijoitusta ja WTT- kisojen ulkopuolella olevista tapahtumista ja jopa maanosien mestaruuskisoista saatavat pisteet ovat todella pieniä. Lisäksi vielä kansainvälinen kilpailukalenteri asettaa päällekkäisyyksiä WTT- kisojen ja eurooppalaisten sarjojen sekä kisojen kanssa. ETTU:lla on myös harkinnassa oman Eurooppa- tourin käynnistäminen.

Muutamat maat esittivät omissa puheenvuoroissaan tukea sekä WTT:n että Eurooppa- tourin perustamisen puolesta mutta lopulta keskustelu oli melko vaisua eikä johtanut oikeastaan mihinkään. ETTU jatkaa kuitenkin neuvottelua ITTF:n ja WTT:n kanssa.

Kokouksen päätteeksi kerrottiin tulevista kisasuunnitelmista:

Euroopan olympiakarsinnat on tarkoitus pelata huhtikuussa Portugalissa, henkilökohtaiset EM-kilpailut kesäkuussa Varsovassa ja joukkue- EM syksyllä Romaniassa. Kroatia isännöi JEM- kisaa heinäkuussa. Kaikkien tapahtumien yllä leijuu tietysti korona-niminen varjo, joka aiheuttaa vielä monia haasteita kisojen toteutumiselle.

Muutaman tunnin kokoustamisen jälkeen käteen jäi lopulta melko vähän. Varmaa on, että keskustelu kansainvälisen toiminnan suunnasta jatkuu kiivaana. Toiveissa tietysti on, että kisojen osalta löytyy järkevä tasapaino ja laji saa tulevaisuudessa entistä enemmän näkyvyyttä unohtamatta kuitenkaan kansainväliselle tasolle vasta nousemassa olevia pelaajia.

Mika Räsänen

kisakallio

Villa- kokoukset

**Yli 120 000 asiakasta yli 50 maasta valitsee
Kisakallion vuosittain.**

Tarjoamme erinomaiset puitteet niin sporttiin
kuin yritysten strategisten päätösten
tekemiseen. Parhaat päätökset syntyvät
korkeatasoisissa Villoissamme - jylhillä
järvinäkymillä omassa rauhassa.

Ota yhteyttä!

Jaana Ihatsu +358 40 4560 694
Markus Lassila +358 44 584 6518
myynti@kisakallio.fi

Kun haluat
kokoukselle
jotain
ainutlaatuista,
valintasi on
Kisakallion
Villa-alue
- sporttia
unohtamatta.

PINGPONG-DIPLOMATIA

50 VUOTTA

Jokainen pöytätennispelaaja lienee kuullut pingpong-diplomatiasta.

Termin syntyhetkistä tulee huhtikuussa 50 vuotta.

Mistä siinä alun perin oli kyse?

Kaikki alkoi Nagoyan MM-kilpailuissa (joissa Stellan Bengtsson voitti) 1971, kun USA:n pöytätennismaajoukkueen Glenn Cowan ystävyysti kaksinpelin kolminkertaisen maailmanmestarin Zhuang Zedongin (Chuang Tse-tung) kanssa. Lopulta prosessi johti presidentti Nixonin ja puhemies Maon tapaamiseen seuraavana vuoden helmikuussa.

ITTF oli pitkään ainoa kansainvälinen urheilujärjestö, johon Kiina kuului. Kun Rong Guotuan voitti 1959 kaksinpelin maailmanmestaruuden, se oli Kiinan kansantasavallan ensimmäinen arvokisavoitto missään urheilulajissa. Rongin voiton jälkeen puheenjohtaja Ivor Montagu (joka myöhemmin todettiin Neuvostoliiton agentiksi) matkasi Kiinaan ryhtyen puuhaamaan maahan seuraavia MM-kilpailuja 1961. Montagu ajoi kisat Pekingiin, vaikka Neuvostoliitto oli ajautunut välirikoon Maon Kiinan kanssa. Kisat olivat köyhälle Kiinalle menestys, sillä kaksinpelin mestariksi nousi nuori Zhuang Zedong.

Zhuang voitti kaksi seuraavaakin maailmanmestaruutta, mutta joutui siitä huolimatta, muiden huippujen tavoin, kulttuurivallankumouksen runtelemaksi. Hän nousi uudestaan sekä pöytätenniksen että politiikan huipulle, mutta kohteli entisiä pelitovereitaan huonosti. Sen vuoksi vuonna 2013 kuollut Zhuang ei nykyäänkään ole arvostettu nimi kiinalaisessa pöytätenniksessä.

Ennen Nagoyan MM-kilpailuja tehtiin paljon kabinetitöitä. Sekä Japanin Pöytätennisliiton puheenjohtaja Koji Goto että kansainvälisen liiton puheenjohtaja Roy Evans vierailivat Kiinassa, joka oli palaava kansainväliseen pöytätennikseen kuuden vuoden tauon jälkeen. Kulttuurivallankumouksesta johtuen Kiina oli boikotoinut kaksia edellisiä MM-kisoja.

Suomen Pöytätennisliitolle matka oli liian kallis, joten suomalaispelaajia ei ollut todistamassa Japanissa käsillä olevaa uutispommia. USA:takin edusti joukkue, josta suurin osa oli maksanut kisamatkansa itse. Joukkueen kolmospelaaja oli 19-vuotias Glenn Cowan, joka määritteli itsensä juutalaiseksi hipiksi. Hän oli kiinnostunut kiinalaisista ja pääsi kisapaikalla hetkeksi jopa harjoittelemaan (suomalaistenkin veteraanipelaajien hyvin tunteman) Liang Geliangin kanssa.

Siitä huolimatta, että maailmantähti Liang piti pyyntöä lähes loukkauksena.

Tarinan mukaan Cowan hyppäsi harjoitushallilta kiinalaisen bussiin, koska myöhästyi omastaan. Muutaman minuutin hiljaisuuden jälkeen Zhuang Zedong päätti lähestyä amerikkalaista ja antoi hänelle lahjaksi Mao-pinssin sekä silkkikankaisten kuvan Huangshaista eli Keltaisesta vuoresta. Cowan koki, että kiinalaisten käytös oli ystävällistä. Hän antoi Zhuangille seuraavana päivänä vastalahjaksi T-paidan, jossa Amerikan lippuun oli tähtikuvion sijaan painettu rauhansymboli ja alla (The Beatlesin) teksti Let it be. Cowanista ja Zhuangista paidan luovutuksen yhteydessä otetut valokuvat levisivät maailman lehdistöön.

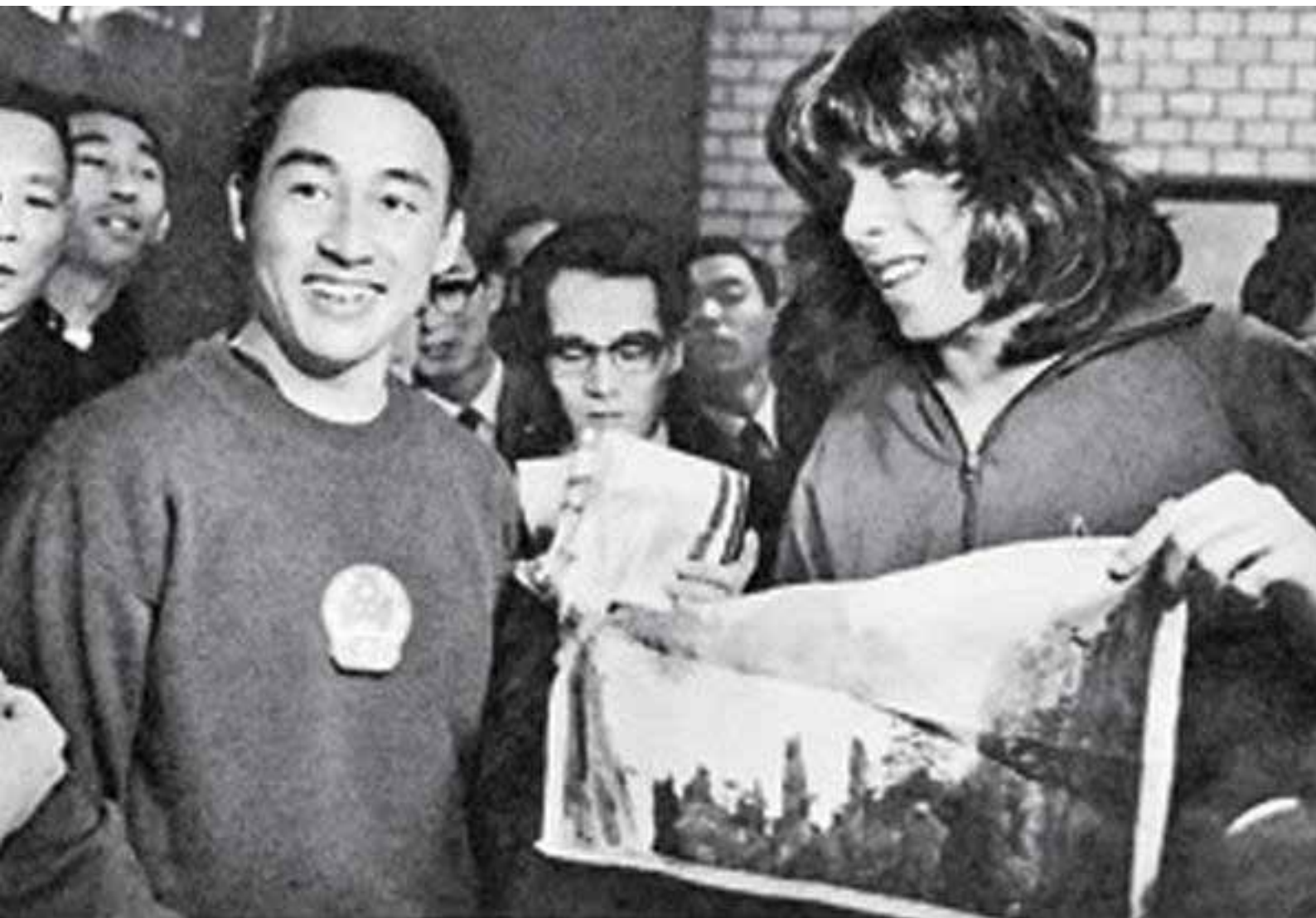
Kisapaikalla alkoi liikkua huhuja, että Englannin, Kanadan, Columbian ja Nigerian joukkueet on kutsuttu vierailulle Kiinaan. Mao odotteli kisojen loppupuolelle, kunnes 6. huhtikuuta 1971 pamahti uutispommi: varajohtaja Rufford J. Harrisonin saaman virallisen kutsun mukaan myös USA:n joukkue olisi tervetullut Kiinaan. Viisumit järjestyisivät Hongkongista ja kiinalaiset lupasivat myös taloudellista tukea, jos amerikkalaisten oma matkakassa olisi tyhjä. Matkapäivät olisivat 11.-17. huhtikuuta 1971.

Mediamylläkkää

Kiinaan matkasi 15 hengen ryhmä. Mediamyllitys oli hurjaa, sillä amerikkalaisia ei ollut käynyt Kiinassa 20 vuoteen. Time-lehden kannessa huhtikuussa 1971 amerikkalaispelaajat poseeraavat Kiinan muurilla. Sponsorointi oli ilmiönä olemassa jo tuolloin, sillä kuvassa pelaajilla on jalassaan japanilaiset Koyo Bear -tossut!

Joukkue ylitti rajan junalla Hong Kongista ja kiersi Guangzhoussa (Kantonissa), Pekingissä ja Shanghaissa. Kiinalaiseen tapaan vierailijatkin saivat ystävyysottelussa voittoja, vaikka tuskin olisivat näitä taidoillaan ansainneet. "Friendship first and competition second".

Joukkueen "tähti" oli ulospäin suuntautunut Glenn Co-

wan, jonka olkapäille ulottuvat hiukset herättivät huomiota. Huumeriippuvuudesta jo tuolloin kärsinyt Cowan suunnitteli suuria ja hankki jo ennen matkaa managerin, esiintyi TV:ssä, järjesti omia lehdistötilaisuuksia. Matkan jälkeen hän puhui koko USA:n kattavasta Glenn Cowan Table Tennis Center -ketjusta ja suunnitteli kiinalaisten pöytätennisvälineiden lisensointia Yhdysvaltoihin. Kirjoittipa mies vaatimattomasti myyneen valmennuskirjankin.

Pöytätenniskeskukset eivät koskaan käynnistyneet, sillä Cowanilla oli mielenterveysongelmia. Työnteosta ei tullut mitään ja lopulta hän ajautui kadulle. Vuonna 2004 Cowan kuoli sydämen ohitusleikkauksen jälkeisiin komplikaatioihin, hyvin unohdettuna ja vain 51-vuotiaana. Nolo loppu miehelle, joka omasta mielestään lopetti kylmän sodan Kiinan ja USA:n välillä.

Suunniteltua vai ei?

Kohu Amerikassa ei loppunut pöytätennisjoukkueen kotiinpaluuseen. Vain kuun valloitus kaksi vuotta aiemmin oli seurattumpi tapahtuma kuin amerikkalaispelaajien vierailu kommunistiseen Kiinaan. Joukkueen palatessa Hong Kongiin paikalla oli 600 toimittajaa.

Nixonin ulkopoliittinen neuvonantaja Henry Kissinger lensi salaa Zhou Enlain vieraaksi. Seuraavan vuoden helmikuussa Nixon matkasi Pekingiin tavatakseen puhemies Maon. Saman vuoden huhtikuussa Kiinan pöytätennismaajoukkue teki kiertueen Yhdysvaltoihin. Kaikille amerikkalaisille se ei sopinut ja joukkue sai osakseen mielenosoituksia. Kiinalaisdelegaatiota johti maan pöytätennisliiton silloinen varapuheenjohtaja Zhuang Zedong. Sen sijaan Kiinassa tähtenä loistanut Cowan ei mahtunut USA:n kokoonpanoihin lainkaan.

Mutta oliko kaikki Nagoyassa tapahtunut sittenkin suunniteltua? Liittyikö se esimerkiksi samana vuonna tapahtuneeseen Kiinan liittymiseen YK:n jäseneksi? Henry Kissingerillä oli asiaan liittyen osuva sitaatti: "Kiinalaisilla on taito saada huolellisesti suunniteltu näyttämään spontaanilta." Saa nähdä, kuinka tapahtumaa jonkin ajan päästä juhlistetaan. Saadaanko asiaan lisävalaistusta?

Lisää pingpong-diplomatiasta huhtikuussa ilmestyvässä Kanava-lehdessä. Ja jos asia oikein kiinnostaa, kannattaa lukea kaksi hyvää kirjaa: Russell Cambellin "Codename Inteligentsia. The life and times of the Honourable Ivor Montagu, filmmaker, communist, spy" sekä Nicholas Griffinin "Ping-Pong Diplomacy".

Esko Heikkinen

Mitä on taito pöytätenniksessä?

Monista pelaajista kuulee sanottavan: ”siinä vasta taitava pelaaja”. Mitä tällä mahdollistaan tarkoittaa? Usein se lienee yleisesti synonyymi hyvälle pelaajalle. Taito on kuitenkin paljon laajempi ja moniulotteisempi asia. Seuraavassa pohditaan sitä, mitä kaikkea taito voisi tarkoittaa pöytätenniksessä.

Pöytätennispelaajan alkutaipaleella harjoitellaan pallonkäsittelytaitoja lähinnä erilaisten leikkien avulla. Opitaan mailaote, opetellaan katsomaan palloon, pomputellaan palloa rysty- ja kämmenpuolella, pallotellaan pöydän ääressä. Sitten ryhdytään harjoittelemaan peliasentoa ja erilaisia peruslyöntejä ja niin edelleen. Kaikki tärkeitä perustaitoja pöytätenniksessä.

Jo alkuvaiheessa pöytätenniksen tärkein lyönti - syöttö - tulee mukaan: aluksi mahdollistamaan pelin avauksen ja hiljalleen kehittymään kohti tarkoitustaan: antamaan etua syöttäjälle.

Vähitellen opitaan ja omaksutaan erilaisia taitoja: teknisesti hyviä peruslyöntejä, sulavaa liikkumista, yksilöllisiä erikoistaitoja, omaa pelityyliä, pelitaktiikkaa, sosiaalisia taitoja ja taitoa harjoitella.

Joulukuun leirillä mietittiin hetki parapelaajien kanssa sitä, mitä heidän näkökulmastaan taito voisi olla. Vastauksissa tuli esiin mm. peliäly, osaaminen, voittaminen, tekninen osaaminen, fyysinen osaaminen, tunneosaaminen, psyykinen osaaminen, mukautuminen, itsetuntemus, työnteko. Yhteenvetona päädyttiin siihen, että pöytätenniksessä taito kulminoituu KYKYYN TEHDÄ VOITTAVIA RATKAISUJA. Sen edellytyksenä pitää olla riittävät taidot ainakin seuraavilla osa-alueilla.

FYYSISET TAIDOT

Hyvän koordinaatiokyvyn edellytyksenä on riittävä lihasvoima, kestävyys ja räjähtävyys. Sen avulla voidaan liikkua riittävän nopeasti ja suorittaa lyönnit mahdollisimman optimaalisessa peliasennossa sekä tehdä onnistuneita ratkaisuja vaikeissa asennoissa. Parapelaajien kohdalla pyritään olemaan antamatta etua tällä osa-alueella oman luokan pelaajille.

TEKNISET TAIDOT

Osataan tarvittavat lyöntitekniikat kaikissa pöytätenniksen keskeisissä lyönneissä. Tämä mahdollistaa erilaisten taktiikoiden käytön. Hallitaan erityisen hyvin omalle pelitavalle tärkeät lyönnit.

TAKTISET TAIDOT

Osataan käyttää oikeita lyöntejä oikeissa paikoissa. Pystytään vaihtelevaan pallon vauhtia, kierrettä ja sijoittelua. Osataan tehdä tarvittavia taktisia muutoksia kesken pelin, hyväksikäyttää aikalisää ja vastustajan heikkouksia.

HARJOITTELUN TAITO

Ollaan motivoituneita tekemään riittävä määrä perusharjoitteita, nautitaan monipuolisesta harjoittelusta ja pystytään keskittymään olennaisiin asioihin. Omaksutaan helposti uutta. Osataan käyttää mielikuvitusta ja kehitetään uusia harjoitteita. Pystytään menemään oman mukavuusalueen ulkopuolelle.

PSYKKISET TAIDOT

Osataan pitää peli kasassa tiukoissa tilanteissa. Pystytään mukautumaan erilaisiin ja muuttuviin olosuhteisiin ja tilanteisiin. Sytytään tärkeimmissä peleissä parhaaseen suoritukseen, nautitaan tasaisista peleistä ja voitetaan niistä enemmistö.

SOSIAALISET TAIDOT

Osataan tulla toimeen ja pystytään tekemään yhteistyötä valmentajien, muiden urheilijoiden, median ja eri sidosryhmien kanssa.

Jokaisen paremmaksi pelaajaksi haluavan on syytä miettiä omalta kohdaltaan yllä olevia asioita. Millä osa-alueilla olen vahva ja mihin pitää erityisesti kiinnittää huomiota. Siitä voi yllättävän nopeasti olla hyötyä oman pelin kannalta.

Martti Autio

Uudet kansalliset tuomarit osaavat asiansa

Suomen ensimmäinen etäkurssi kansallisen tason tuomareille järjestettiin helmi-maaliskuun vaihteessa kahtena peräkkäisenä keskiviikkoiltana. Kumpikin ilta hieman venyi kahden tunnin aikataulusta mielenkiintoisten kysymysten siivittämänä. Ensimmäisenä iltana käsiteltiin perusasioita, kuten esimerkiksi milloin pallo tarkkaan ottaen on pelissä ja millainen on sääntöjen mukainen palautus. Näillä varmaan kaikkien suunnilleen tietämällä perusasioilla on vaikutusta hankalampien tilanteiden tuomarointiin.

Toisena iltana käsiteltiin enemmän syöttösääntöjä ja syöttötilanteita, käyttäytymistä sekä mahdollisia rangaistuksia. Kolmantena keskiviikkona oli sitten koe asioiden hallinnasta. Kokeessa oli 30 kysymystä ja vastausaikaa oli runsaasti. Hyväksymisraja oli 70 % oikein, mikä tarkoitti 21 kysymystä. Raja on kansainvälisessä (IU=International Umpire) tuomarikokeessa sama ja arviointina on vain, onko koe hyväksytty vai ei.

Tämän kurssin tavoitteena oli saavuttaa sellainen tuomariosaaminen, jolla sujuvasti hoidetaan tuomari-tehtävät Suomen kilpailuissa ja sarjoissa. Esimerkiksi joukkuekilpailuja ja niiden arvontoja ei käsitelty eikä myöskään mailojen ja pallojen valintoja yms. asioita. Myöskään paraatteluiden sääntöjä ei käsitelty, vaikka tuomarointi niissä toivottavasti tulee ajankohtaiseksi Suomen lokakuulle suunnitelluissa kisoissa.

Ehkä eniten tarkennusta kaipasivat syöttösäännöt: milloin voisi varoittaa mahdollisesti väärästä syötöstä tai milloin syöttö pitää tuomita selkeästi vääräksi, mistä lasketaan piste vastustajalle. Myös muista kuin syötöistä annettavat varoitukset, rangaistukset, pistekäytännöt sekä keltaisen että punaisen kortin käyttö käytiin läpi. Yleensä ottaen voisi suositella, että jos on tosi kinkkinen tilanne eikä ole varma oikeasta ratkaisusta, tuomari voi tilanteen niin sallissa pyytää ylituomaria apuun.

Jatkossa toivottavasti nähdään kansallisia tuomareita enemmänkin vaativammassa tehtävissä pöytätennistapahtumissa. Etäopiskelu mahdollisti osallistumisen eri puolilta Suomea ja palautteen perusteella se toimi hyvin tällaisella kurssilla. Toivottavasti muutkin innostuvat tästä peruskurssista ja voimme järjestää seuraavan jo syksyn kuluessa.

Tuomareille on luvassa arvokkaat tuomaripaidat, joten pelaajienkin on hyvä esittää parastaan, kun havaitsevat tällaisen paidan oman tuomarinsa päällä. Tämä kurssi toivottavasti on joillekin vasta ensi askel tiellä kohti kansainvälisiä arvokilpailuita. Seuraava kansainvälinen tuomarikoe on ensi vuonna, joten opiskelun voi jo aloittaa. Koe on hyvin vaativa ja järjestetään vain joka toinen vuosi.

Onnittelut uusille tuomareille:

Kiiskinen Heikki	Averjanov Petr
Vimpari Lasse	Kauppinen Katja
Arenius Kimmo	Ridal Uno
Heikkinen Esko	Naumi Tero
Salminen Jukka-Pekka	Mustonen Kristian
Jokitulppo Raimo	Seppälä Eemeli
Kelmendi Mergim	Seppälä Jari
Badendorf Lena	Mäkelä Aaro
Haapalahti Lasse	Kärki Pasi

Kansainvälisiä tuomarointikokemuksia

Kovia matseja Dusseldorfissa – speaktaakkeli ilman katsojiakin

Mestareiden liigan finaalipelien järjestelyistä vastasi todella mallikkaasti Borussia Düsseldorf, jonka järjestelyvastuu vahvistui vasta lokakuussa eli vain pari kuukautta ennen kisoja. Pelit järjestettiin isäntäseuran hienossa hallissa, jossa käytössä oli kvarttoihin asti kaksi pöytää ja sen jälkeen välierät pelattiin yhdellä pöydällä saman päivän aikana.

Katsojia ei saliin tai koko halliin päästetty lainkaan muutamaa kutsuvierasta lukuun ottamatta. Ulko-ovi oli vartioitu koko ajan eikä sisälle päässyt ilman asiallista lupaa ja maskia. Maskin käyttöä valvottiin tosi tarkasti. Se unohtui monesti huoneeseen, jolloin tuli heti huomautus käytävällä ja oli käännäyttävä noutamaan maski. Ruokasalissakaan ei voinut mennä noutamaan edes lisää vettä läheiseltä pöydältä ilman maskia – siitäkin muistutettiin heti. Myös käsidesitelineitä oli runsaasti ympäri hallia.

Ennen saapumista vaadittiin PCR-testi ja ennen kuplaan pääsyä oli vielä antigeenitesti. Parin ensimmäisen päivän ajan sekä tuomarit että seitsemän joukkuetta oli majoitettu läheiseen hotelliin ryhmävaiheen ajaksi. Hotellissa ruokailut oli eriytetty useampaan pieneen ruokailutilaan, jossa oli vielä erikseen tarkat aikataulut eri joukkueille ja toimitsijoille. Bussit kuljivat hotellin ja läheisen areenan väliä aikataulun mukaan ja lisäksi vielä tarpeen mukaan. Kupla oli hyvin pitävä, jos vain noudatettiin ohjeita. Loppuajan kaikki joukkueet ja tuomarit asuivat samassa kompleksissa, johon kuului muutama pelihalli, hotelli ja pari ravintolaa sekä baari. Kokonaisuus toimii tavallisesti Saksan liiton harjoituskeskuksena.

Joukkueet oli jaettu neljään lohkokon, joiden ykkössi-joitettu olivat myös selkeästi muita joukkueita vahvempia. Paikalla oli Euroopan parhaimmistoa Timo Bollin johdolla. Oli mielenkiintoista havaita ihan käytännössä, millaista suosiota pöytätennisikoni ja kiintotähti Boll Düsseldorfissa nauttii. Boll on kyllä todellinen ammattilainen, jonka otteluita tuomitessa ei esiinny hankaluuksia, sillä myös vastustajat kunnioittavat herrasmiesmäisesti esiintyvää Bolla. Toisaalta hänen valtaistuimensa ei yleensä muutamasta pisteestä heilu.

Turnauksen nuorin joukkue Itävallan Walter Wels ei juni-ori pohjalta kovin korkealle ponnistanut. Nuorin pelaaja taisi olla vasta 12-vuotias. Hän pelasi ikäisekseen ihan mukavasti, mutta kokonaisuutena vähän kummasteltiin heidän osallistumisestaan, koska monet pelaajat olisivat voittaneet heidät ”väärällä” kädelläkin pelaten. Vanhin joukkue lienee ollut Roskilden veteraaniporukka Maze, Lundqvist ja Bentsen. He keplottelivatkin itsensä kvarttoihin asti hurjalla rutiinillaan ja muutamia teknisiä hienouksiakin väläytellen.

Tarkemmat tulokset löytyvät täältä: <https://www.ettu.org/en/events/table-tennis-champions-league-men/schedule-re-sults/>

Tuomaroinnissa kuplaa toteutettiin niin, että jokaisella tuo-

marilla oli oma numerotaulunsa, jolloin niitä ei vaihdeltu koko kisan aikana. Päätuomari ja aputuomari pysyivät roolissaan koko joukkueottelun ajan eikä rooleja vaihdeltu, kuten normaaliaikoina yleensä tehtäisiin. Niinpä ei-saksalaiset tuomarit, allekirjoittanut sekä Roman Klecker Tsekin tasavallasta, saivat tuomita oikein olan takaa. Saksalaisia joukkueita oli mukana useampia ja jokaiseen saksalaisen joukkueen otteluun tarvittiin ei-saksalainen päätuomari.

Itse asiassa urakointi ei loppujen lopuksi ollut edes rasittavaa, sillä ottelut olivat niin hyviä, että energiatasot pysyivät korkealla koko ajan. Kummallakin tuomarilla oli omat taulunsa – ensin näytettiin käsisignaaleilla pisteen voittaja, sitten se kerrottiin ääneen ja osoitettiin tilanne vielä kääntämällä piste. Sen jälkeen ehkä vielä osoitettiin syöttäjä, mikäli syöttäjä vaihtui – kiirettä piti.

Ilta-työhällä vapaa-aikanaan tuomarit vaihtoivat mielenkiintoisista aiheista – kuten pöytätennistä. Keskusteluista jäi mieleen esimerkiksi syöttäjien oikeellisuuden arvioinnista se, että joidenkin tuomareiden mielestä pitäisi tuomita melko tiukasti sääntöjen mukaan ja jotkut tuomarit olisivat vähän joustavampia. Joustavamman linjan kannattajat pohtivat sitä, hyötykö syöttäjä pienestä poikkeamasta sääntöjen suhteen vai ei.

Tässä yhteydessä voi kysyä, millä kriteereillä tuomari päättää, kuka hyötyy ja kuka ei. Tuomarinhan ei pitäisi tulkita sääntöjä vaan päättää pisteestä faktojen perusteella. Eniten tällä hetkellä puhuttaa syöttötapa, jossa pallo heitetään hyvin korkealle ilmaan. Tällöin ehkä jopa 80 % erityisesti miespelaa- jista syöttää siten, että pallo alas tullessaan on hetken päästä takana – joskus olkapäänkin, jolloin se ei ole vastaanottavan pelaajan näköpiirissä koko aikaa.

Sääntöjen mukaan syöttäjä ei saa peittää palloa. Saako syöttäjä jotain erityistä etua siitä, ettei vastaanottaja näe palloa koko aikaa vai pitäisikö noudattaa sääntöjä kirjaimellisesti, jolloin kuvattu korkea syöttö ei ole sääntöjen mukainen? Tämähän ei välttämättä ole tuomarin ongelma, sillä sääntöjen mukaan on pelaajan vastuulla syöttää siten, että tuomari voi olla varma syötön sääntöjenmukaisuudesta.

Edellä kuvatussa tapauksessa päädyttiin joustavaan suhtautumiseen korkeisiin syöttöihin (keskustelussa ylituomarin kanssa). Se tarkoitti käytännössä sitä, että jos pallo meni ”vähän nenän takaa”, sitä ei tuomittu vääräksi. Ylituomarin ja kilpailujen johdon täytyy ottaa huomioon kilpailujen kokonaisvaltainen sujuminen ja sekä televisioinnin että sponsoreiden tarpeet. Kinastelut peliarenalla syötöistä tai muista ongelmista yritetään pitää minimissään. Tietäkseni sääntöjä tarkastellaan myös pelin kehittymisen näkökulmasta, jolloin täsmennyksiä tehdään jollain aikavälillä.

Toinen tulkintakysymys korkeiden syöttäjien osalta koskee

Asko Rasinen seuraa Patrick Franziskan syöttötyöskentelyä

kierrettä. Syöttösääntöjen mukaan pallo pitää heittää lähes kohtisuoraan ylöspäin ilman kierrettä. On aika harvinaista, että pelaaja pystyy heittämään pallon esim. kolmen metrin korkeuteen ilman, että pallo ei kierry akselinsa ympäri kertaakaan. Tällöin pallon leiman pitäisi pysyä näkyvissä koko ajan. Jos pallo heitetään 3-4 metrin korkeuteen, onko kolme kierrosta vielä kohtuullista eikä anna syöttäjälle mitään varsinaista etua? Aikaisemmin tuomariohjeessa on suositeltu, että esimerkiksi avoimen kämmenen suoruus ei ole olennaista, joten siinä voidaan ihan virallisestikin olla vähän joustavia. Tosi korkeista syötöistä ja kierteistä keskusteltiin pari kertaa aika kiivaastikin.

Vielä voisi mainita yhden erikoisuuden. Peleissä käytettiin multiball-systeemiä, jossa jokainen joukkue sai valita noin 40 pallosta 20 kpl, jotka sijoitettiin muovilaatikkoon ja merkittiin joukkueen nimellä. Laatikoista valittiin satunnaisesti yhden joukkueen pallot ensimmäiseen erään ja toisen joukkueen pallot seuraavaan erään. Erässä käytetyt pallot kerättiin takaisin joukkueen nimellä merkittyyn laatikkoon, jonka toimitsija nouti aputuomarilta ja vei pallot välillä desinfioitaviksi. Joukkueilla oli mahdollisuus valita pallot uudelleen ennen jokaista ottelua.

Borussia Dusseldorf sai ylituomarin luvalla pitää samat pallot hallussaan yön yli, sillä he halusivat pestä pallot välillä. Hyvin nopeasti kaikki joukkueet halusivat pitää käytössään samat pallot myös seuraavassa ottelussa - lienevätkö kyllästyneet valitsemaan palloja uudelleen. Seurauksena oli, että ylituomarin pöydän takana oli hyllyssä joukkueiden nimillä varustetut laatikot joka joukkueelle. Tuomarit ottivat ne mukaan arvontaan, mutta joukkueet eivät palloja halunneet vaihtaa.

Ehkä vielä yksi mielenkiintoinen huomio oli, että joukkueet ilmeisesti tarkkailivat myös tuomarilinjoja. Yleensä kokeneilla huipputuomareilla on säännöt hyvin hallussa. Heillä saattaa kuitenkin olla hieman erilaisia filosofioita siitä, saako syöttäjä jostain syöttötavasta etua vai ei. Tällöin voi pelaajille tulla kokemus, että jotkut tuomarit ovat tiukempia kuin toiset. Tämän kokemuksen perusteella jotkut joukkueet olivat esittäneet toiveita, että eivät haluaisi tiettyä tuomaria tuomitsemaan otteluaan. Ylituomarit eivät yleensä ota tällaisia toiveita huomioon, jos ei edellisissä otteluissa ole syntynyt aivan erityisiä jännitteitä.

Yleisellä tasolla monet pitkään pöytätenniksen piirissä olleet pelaajat sekä muut toimijat muistavat dramaattisiakin uudistuksia, kuten siirtyminen 21 pisteen eristä 11 pisteeseen - tai paras kolmesta, paras viidestä tai paras seitsemästä nyt jopa paras yhdeksästä otteluihin. Nyt joissakin kilpailutapah-tumissa käytetään myös tenniksestäkin tuttua "sudden death"-systeemiä.

Uudessa WTT-kilpailuformaattissa pelaajilla ei tarvitse olla enää erivärisiä paitoja tai nimeä selässä. Macaon tapahtumassa oli pöydällä oranssit viivat ja Dohassa viivat näyttävät sinertäviltä. Sääntöjen mukaan niiden pitäisi olla valkoisia - tosin sääntöjä laadittaessa ei ollut WTT -formaattia. Myös uuden mailan kumeja koskevan säännön tultua voimaan kumien värikirjo voi tuntua todella pöyristyttävältä. Säännötkin elävät ja niitä on kehitettävä ajan vaatimusten mukaan. "Oi aikoja oi tapoja" - mutta emmeköhän me tästäkin selviä.

Asko Rasinen

TEEMME #TAVOITTEISTATOTTA

Suomen ainoa Olympia- ja Paralympiakomitean valmennuskeskus Pajulahti sijaitsee vain 20 minuutin ajomatkan päässä Lahdesta. Pajulahti tarjoaa täyden palvelun valmennusleiritykset.

KYSY TARJOUS LEIRITYKSESTÄ

Perusleiripakettimme sisältää mm.

- opistotason majoitus
- aamupala, lounas ja päivällinen
- rantasaunojen yleisvuorot kesäisin

LISÄTIEDOT ja VARAUKSET:

puh. 03 8855 200
sales@pajulahti.com
www.pajulahti.com

Pajulahti

Hieno ihminen ja pöytätennismies Helge Björkblad on poissa

Helmikuun ensimmäisen viikon alkupäivinä turkulainen ja samalla koko suomalainen pöytätennisväki sai kuulla jo jonkin aikaa odotettavissa olleen suru-uutisen: Hieno ihminen ja pöytätennismies viimeisen päälle Helge Björkblad oli 8.2.2021 nukkunut pois ajasta ikuisuuteen kunnioitettavassa 90 vuoden iässä Turussa.

Pelitooverien tuttavallisesti kutsuma "Bladi" ja myöhemmin myös "Pappa" oli syntynyt 18.8.1930 Vaasassa, jossa hän aikanaan myös pöytätennisharrastuksensa nuoruudessaan aloitti. Oppikoulun siellä käytyään Bladi lähti opiskelemaan Turkuun Åbo Akademin Kauppakorkeakouluun Hankeniin, jossa hän suoritti diplomiekonomin (DE) tutkinnon ja sittemmin työskenteli tullitarkastajana tullihallinnon palveluksessa Turun tullikamarissa eläkkeelle siirtymiseensä asti.

Vuonna 1959 hän voitti Turun akateemisissa mestaruuskisoissa kaksinpelissä kultaa finaalivastustajanaan Kai Merimaa. Opiskeluaikanaan Bladi pelasi myös käsipalloa maa-livahtina Åbo Akademin (IKA) joukkueessa.

Bladi edusti pöytätenniksessä ÅIFK:ta, kunnes ÅIFK:n pöytätennistöiminna lakatua vuonna 1987 siirtyi TuTo:n riveihin. Hän oli pelitavaltaan tyypillinen varma ja hyvä puolustuspelaaja. Henkilönä hän oli erittäin ystävällinen ja aina valmis auttamaan erityisesti junioripelaajia.

Veteraani-ikäisenä Bladi edusti Suomea useassa Viro-maaottelussa. Veteraanien joukkue- SM-kisoissa Bladilla on useita SM-mitaleita Pekka Michelssonin kanssa (ÅIFK/TuTo).

Yhteenvedon omaisesti todettakoon, että Helge Björkblad (ÅIFK/TuTo) voitti

veteraanien SM-kisoissa kaikkiaan 26 mitalia: M60-M80-luokissa 9 kultaa, 1 hopean, 3 pronssia sekä MN50-80-luokissa 5 kultaa, 4 hopeaa ja 4 pronssia. Bladi pelasi vielä vuonna 2015 TuTo:n 2-joukkueessa 4-divarissa. Ehkä komeimman kansainvälisen voittonsa hän saavutti vuonna 2010 Latviassa järjestetyissä NETU-kisoissa M80-luokan voitollaan. TUPI:n työpaikka- pöytätenniksessä Bladi pelasi useita vuosia Tullin joukkueessa ja saavutti mm. 2-sijan ÅA/IKA:n edustajana MKII-luokassa.

Helge Björkblad kunnostautui erityisesti kolmen Suomen naispöytätenniksen huipunimen Sari Suomalainen (TuPy/TuTo), Ulla Bäckmanin (TuTo) ja Johanna Kaimion (TuPy) kehityksessä näiden harjoitusvastustajana toimien vuosien ajan. Monilukuinen on niiden turkulaisten, erityisesti TuTo:n, TuPy:n ja TuKa:n mies- ja naisjuniorien määrä, joka useiden vuosien saatossa pääsi nauttimaan Bladin tarjoamasta hienosta sparrausavusta seurasta riippumatta ja kehittyi erityisesti pelaamaan hyvää puolustuspelaajaa vastaan.

Suomen pöytätennisväki kiittää Helge Björkbladia hienosta ja uhrautuvasta käytännön työstä erityisesti suomalaisten nais- ja junioripelaajien hyväksi ja toivottaa rauhaisaa matkaa ajasta ikuisuuteen. Lepää rauhassa Bladi!

Tapio Penttilä
Ystävä ja pelitooveri

Rating järjestys (23.-29.11.2020)

Miehet

1	Olah Pentti	SeSi	2612
2	Naumi Alex	KoKa	2463
3	Soine Samuli	TIP-70	2413
4	Tennilä Otto	PT 75	2382
5	O'Connor Miikka	PT 75	2344
6	Soine Toni	PT Espoo	2341
7	Räsänen Mika	PT Espoo	2337
8	Jormanainen Jani	PT Espoo	2319
9	Lundström Tom	PT-Helsinki	2318
10	Moradabbasi Peiman	PT-Helsinki	2306
11	Laane Lauri	TIP-70	2304
12	Valasti Pasi	PT 75	2301
13	Moradabbasi Pedram	PT-Helsinki	2278
14	Khosravi Sam	KoKa	2275
15	Autio Riku	KoKa	2272
16	Koskinen Ari-Matti	PT 75	2239
17	Aaltonen Joni	TuKa	2238
18	Pihkala Arttu	PT Espoo	2231
19	Steif Noah	TIP-70	2230
20	Rissanen Patrik	PT 75	2215
21	Burkova Anastasiia	KoKa	2215
22	Mustonen Aleks	TIP-70	2215
23	Räsänen Aleks	PT Espoo	2211
24	Chau Dinh Huy	PT Espoo	2188
25	Aho Eero	PT 75	2187
26	Ikonen Lari	Wega	2184
27	Hattunen Sami	LPTS	2183
28	Sorvisto Mika	OPT-86	2159
29	Perkkiö Tuomas	OPT-86	2153
30	Miettinen Esa	TIP-70	2139
31	Karjalainen Manu	Wega	2137
32	Ojala Matias	PT Espoo	2134
33	Tuomola Mika	PT 75	2131
34	Mäkelä Jussi	TIP-70	2129
35	Hakaste Lauri	PT Espoo	2124
36	Ågren Pekka	OPT-86	2118
37	Flemming Veikka	KoKa	2116
38	Oinas Teemu	OPT-86	2113
39	Mattsson Christian	TuKa	2111
40	Söderberg Stefan	BF-78	2096
41	Donner Marina	TuKa	2094
42	Lahtinen Jorma	PT 75	2087
43	Tuuttila Juhana	OPT-86	2087
44	Äänismaa Juha	TuKa	2085
45	Kirichenko Anna	PT Espoo	2084
46	Pulkkinen Jyri	KuPTS	2079
47	Kokkonen Jani	PT-2000	2079
48	Lundström Thomas	Smash	2067
49	Jokinen Antti	PT 75	2066
50	Luo Yumo	TIP-70	2065
51	Halonen Olli-Ville	KuPTS	2064
52	Tikhomirov Vladimir	PT-Helsinki	2063
53	Viskman Marek	TIP-70	2062
54	Jokinen Janne	Por-83	2062
55	Forsbacka Fredrik	Halex	2060
56	Kärner Meelis	PT Espoo	2056
57	Slesar Tomas	OPT-86	2055
58	Debazac Florent	OPT-86	2055
59	Pitkänen Toni	PT-Helsinki	2055
60	Boxström Patrik	TIP-70	2052
61	Ruohonen Sami	KoKa	2050

MJ13

1	Lehtola Lassi	MBF	1720
2	Ikola Jesse	KoKu	1669
3	Afanassiev Yuri	PT Espoo	1498
4	Girlea Mihai	PT Jyväskylä	1362
5	Vuoti Henrik	OPT-86	1159
6	Sammalkorpi Sisu	MBF	1006
7	Oinas Luka	OPT-86	996
8	Perkkiö Lenni	OPT-86	987
9	Köhler Andreas	MBF	956
10	Karjalainen Niklas	OPT-86	916

MJ15

1	Khosravi Sam	KoKa	2275
2	Räsänen Aleks	PT Espoo	2211
3	Vesalainen Matias	KoKa	2004
4	Vesalainen Rasmus	KoKa	1936
5	Pullinen Leonid	LPTS	1848
6	Lehtola Lassi	MBF	1720
7	Ikola Jesse	KoKu	1669
8	Vahtola Sisu	Heitto	1665
9	Jokiranta Risto	YPTS	1661
10	Penttilä Turo	TuKa	1628

MJ17

1	Khosravi Sam	KoKa	2275
2	Räsänen Aleks	PT Espoo	2211
3	Hakaste Lauri	PT Espoo	2124
4	Vesalainen Matias	KoKa	2004
5	Kylliö Joonas	TIP-70	1973
6	Kujala Henri	OPT-86	1958
7	Vesalainen Rasmus	KoKa	1936
8	Pullinen Leonid	LPTS	1848
9	Li Sam	PT Espoo	1767
10	Räsänen Joonas	BF-78	1745

Naiset

1	Burkova Anastasiia	KoKa	2215
2	Donner Marina	TuKa	2094
3	Kirichenko Anna	PT Espoo	2084
4	Luo Yumo	TIP-70	2065
5	Betz Ramona	Linnan Pingis	2009
6	Oksanen Jannika	LPTS	2007
7	Titievskaja Aleksandra	PT Espoo	1956
8	Girlea Maria	TIP-70	1926
9	Rissanen Elli	MBF	1918
10	Eriksson Pihla	MBF	1896
11	Eriksson Sofie	KoKa	1858
12	Eriksson Pinja	MBF	1847
13	Kellow Ella	TIP-70	1771
14	Titievskaja Larisa	MPTS-13	1770
15	Oviir Riin	TIP-70	1752
16	Kirichenko Svetlana	PT Espoo	1735
17	Heljala Anni	Por-83	1732
18	Kadar Ildiko	MBF	1689
19	Gavrilova Anna	PeTo	1652
20	Vastavuo Milla-Mari	MBF	1634
21	Seppänen Alexandra	TIP-70	1478
22	Granfelt Tina	Halex	1478

23	Yang Yixin	PT Espoo	1468
24	Eteläinen Eeva	PTS-60	1414
25	Sellberg Lena	ToTe	1351
26	Björkqvist Minna	HIK Pingis	1344
27	Roosioks Eleonoora	PT Espoo	1339
28	Sinishin Alisa	PT Espoo	1331
29	Niskanen Pauliina	HäKi	1328
30	Suikkanen Selma	IPT-94	1322
31	Ruotsalainen Oksana	PT 75	1293
32	Fozilova Karina	LrTU	1284
33	Looke Katrin	PT Espoo	1270
34	Räsänen Veera	HIK Pingis	1270
35	Santala Raija	TIP-70	1254
36	Pakula Heidi	Por-83	1177
37	Majava Anne	PT 75	1163
38	Zirkler Manuela	MPS	1148
39	Harjunpää Sanna	KoKu	1133
40	Paakkulainen Pia	MPS	1113
41	Nurvo Terttu	ToTe	1084
42	Kemppinen Sirpa	PT-2000	1084
43	Mäkelä Heli	Boom	1075
44	Kinnunen Päivi	MPS	1075
45	Sammalneva Virpi	KePts	1039
46	Ylinen Sonja	PT Espoo	1021

NJ13

1	Yang Yixin	PT Espoo	1468
2	Ylinen Sonja	PT Espoo	1021
3	Stråhlman Tea	PT Espoo	985
4	Stråhlman Ann-Cathrine	PT Espoo	884
5	Pelli Elizabeth	MBF	725
6	Kellow Mia	MBF	696
7	Tiitto Milka	OPT-86	676
8	Tiitto Elsa	OPT-86	666

NJ15

1	Girlea Maria	TIP-70	1926
2	Kellow Ella	TIP-70	1771
3	Seppänen Alexandra	TIP-70	1478
4	Yang Yixin	PT Espoo	1468
5	Sinishin Alisa	PT Espoo	1331
6	Räsänen Veera	HIK Pingis	1270
7	Ylinen Sonja	PT Espoo	1021
8	Stråhlman Tea	PT Espoo	985
9	Toffer Siiri	TIP-70	941
10	Stråhlman Ann-Cathrine	PT Espoo	884

NJ17

1	Betz Ramona	Linnan Pingis	2009
2	Titievskaja Aleksandra	PT Espoo	1956
3	Girlea Maria	TIP-70	1926
4	Kellow Ella	TIP-70	1771
5	Seppänen Alexandra	TIP-70	1478
6	Yang Yixin	PT Espoo	1468
7	Sinishin Alisa	PT Espoo	1331
8	Fozilova Karina	LrTU	1284
9	Räsänen Veera	HIK Pingis	1270
10	Ylinen Sonja	PT Espoo	1021

Hallitus

Esko Heikkinen, puheenjohtaja
050 62532, esko.heikkinen@sptl.fi

Sonja Grefberg, varapuheenjohtaja
040 556 6179, sonja.grefberg@kolumbus.fi

Varsinaiset jäsenet:

Kimmo Arenius
040 727 2261, kimmo.arenius@gmail.com

Måns Holmberg
044 518 1518, mans.holmberg@gmail.com

Kimmo Pihkala
040 709 4781, kimmo.pihkala@iki.fi

Pasi Valasti
050 388 4306, pasi.valasti@sok.fi

Jyrki Nummenmaa
040 5277 999, jyrki.nummenmaa@gmail.com

Matti Kurvinen
040 504 7845, matti.kurvinen@saunalahti.fi

Teemu Oinas
050 485 8200, teemu.oinas@gmail.com

Hannu Sihvo
040 718 6360, hannusihvo57@gmail.com

Toimisto

Valimotie 10, 00380 Helsinki
info@sptl.fi

Toimihenkilöt:

Mika Räsänen
040 594 3043, mika.rasanen@sptl.fi

Taneli Keinonen
050 528 5861, taneli.keinonen@sptl.fi

Tilit

LISENSSITILI: FI34 5716 9020 0181 02
- tälle tilille maksettava kaikki lisenssimaksut

PÄÄTILI: FI12 5716 9020 0181 10
- tälle tilille maksetaan sellaisia maksuja, joista tulee erikseen pyyntö tai lasku

Osuuspankin laskutustili säilyy entisellään.
Tilille maksetaan edelleen ainoastaan laskutuksen kautta tulevat maksut, ei muita.
Laskutustili on FI55 5710 0420 2557 47

Pyydämme, että käytätte aina viitettä, mikäli sellainen laskussa on. Se helpottaa paljon toimistotyötä.

A RUBBER FOR A POWERFUL, MODERN PLAYING STYLE.

BUILDING WORLD CHAMPIONS SINCE 1944

DNA S PRO

The soft sponge provides an increased “dwell time” (contact time between ball and rubber) and more control without loss of spin or speed. In addition, the rubber generates the characteristic soft click sound.

- A table tennis rubber made in Germany, for those who play with great power.
- A fast and powerful rubber for offensive play.
- ESC technology offers a higher arc in topspin rallies.
- The combination of natural and synthetic rubber increases the durability of the rubber.
- Orange coloured sponge with transparent surface rubber optimised for the ABS ball.
- Sponge hardness 42.5 degrees provides good control without loss of spin or speed.

DNA M PRO

The medium hard sponge offers the perfect balance between control and speed, making it possible to complete rallies on the third ball or play with a lot of spin without compromising on control.

- A table tennis rubber made in Germany, for those who play with great power.
- A fast and powerful rubber for offensive play.
- ESC technology offers a higher arc in topspin rallies.
- The combination of natural and synthetic rubber increases the durability of the rubber.
- Orange coloured sponge with transparent surface rubber optimised for the ABS ball.
- Sponge hardness 47.5 degrees offers the perfect balance between control and speed.

DNA H PRO

The hard sponge is designed for those seeking the very best. This rubber provides the power and speed required to complete rallies in a quick and efficient way.

- A table tennis rubber made in Germany, for those who play with great power.
- A fast and powerful rubber for offensive play.
- ESC technology offers a higher arc in topspin rallies.
- The combination of natural and synthetic rubber increases the durability of the rubber.
- Orange coloured sponge with transparent surface rubber optimised for the ABS ball.
- Used by Truls Møregårdh and Ioannis Sgouropoulos.
- Sponge hardness 50 degrees provides power and speed for fast, efficient strokes.

KOROISTENTIE 4E
040 658 5765
WWW.PINGISKESKUS.FI

DNA
MADE IN GERMANY